

SUPER KAZALO

Super uvodnik	2
Intervju z našo super ravnateljico	3
Zgodovina super OŠ v Dragatušu	5
Komandant super Franc Stane Rozman	7
Super prireditev ob 150-letnici OŠ v Dragatušu	8
Super utrinki iz šolskega življenja	11
Zimska šola v super naravi	16
Naši super gledališki igralci	18
Naši super pesniki in pisatelji	21
Intervju s super Andrejem Sitarjem	31
Naša super športnika:	
☺ Nina Bahor	32
☺ Jakob Bahor	33
Super v družbi naših najboljših tekmovalcev	34
Super je letos prvič obiskal tudi naš vrtec	37
Horo-super-skop	49
Super razvedrilo	52

SUPER UVODNIK

Super pozdravljeni v novem šolskem letu 2008/2009!

To šolsko leto smo se prav posebej potrudili, da bi bilo šolsko glasilo več kot super, kajti naša šola praznuje 150-letnico obstoja. Da bi bilo še bolj zanimivo, smo se odločili, da se po njegovih straneh sprehodijo barve ...

Šolsko glasilo Super je tudi letos poskrbelo, da vas gospod Dolgčas ne bi obiskal. Naši učenci so spet v zgodbe in pesmi vključili domišljijo in vas popeljali v svet njihovih ljubljencev, nenavadnih stvari, bitij itd. Tudi za naše izlete boste izvedeli, ker so vam jih učenci opisali karseda najbolje. Čaka pa vas tudi horoskop, razvedrilo, intervjuji in še veliko drugega. Med prebiranjem vicev pa se boste nasmejali do solz, saj veste, kako pravijo, smeh je pol zdravja.

**Lep pozdrav in veliko užitkov ob branju
vam želi uredništvo
in zanesljivi pomočniki.**

Novinarski krožek

Novinarski krožek obiskujejo učenci 8. in 9. razreda, in sicer Tjaša Šterk, Polona Gorše, Mateja Gašperič, Maruša Jesih, Martina Benc, Valentina Metež, Jana Štajdohar, Darija Štajdohar, Gašper Toman, Špela Šuštarč in Iva Panjan. Naša urednica je Polona Gorše, na nas pa pazi in nas vodi učiteljica Nataša Podhostnik. Skupaj ustvarjamo vsako drugo sredo v računalniški učilnici. Čez celo leto zbiramo poročila o različnih dogodkih, dejavnostih, ki se izvajajo v naši šoli. Po internetu brskamo za najzanimivejšimi vici, ugankami, spremembami v svetu mode in kuharskimi recepti. Pišemo tudi razvedrilne članke. Med ustvarjanjem se zabavamo, klepetamo, jemo smokije (kupljene pri Rini), pijemo kokakolo, surfamo po internetu ... Imamo se zelo lepo.

INTERVJU Z NAŠO SUPER RAVNATELJICO

1. *Kdaj in zakaj ste se odločili, da boste kandidirali za ravnateljico?*

Konec avgusta 2004. Zakaj? Predlagali so mi kolegi učitelji. Po res temeljitem premisleku sem videla samo dve možnosti: ali odidem učiti drugam ali pa v tej šoli »prevzamem komando«. Ker sem se v 21 letih zelo navezala na našo šolo, sem se odločila za drugo možnost.

2. *Kaj vam je lepše, biti ravnateljica ali učiteljica?*

To je tako, kot bi me vprašali, kateri letni čas mi je ljubši – pomlad ali jesen. Do sedaj se še nisem mogla odločiti in se verjetno ne bom nikoli.

Učiti mi je lažje, ker je v razredu lažje »komandirati«. Pri tem tudi bolj vem, kaj je prav, ker imam že več izkušenj.

Je pa biti ravnateljica zelo zanimivo. Veliko, veliko novega se lahko naučim. Občutek imam, da sem se v teh petih letih spremenila – na bolje. Manj stroga sem. Čeprav sem menda za marsikoga še vedno »Nemška«.

3. *Kaj bi izpostavili v vašem mandatu?*

Garderobne omarice, to je bila res dobra ideja. In decembrski koncerti, tako kot smo imeli to v tem šolskem letu. In to, da se v šoli veliko dogaja tudi popoldan in zvečer. In ...

4. *Ali boste po končanem mandatu še enkrat kandidirali in zakaj?*

Da. Ker imam še nekaj dobrih idej in ker bi se rada še kaj naučila. Ker verjamem, da Dragatuš zasluži dobro, odprto šolo. Verjamem, da lahko pri tem pomagam. Slutim, kakšna naj bi bila šola prihodnosti za sodobne otroke. Vi niste več pionirčki, Titova mladina. Z vami moramo ravnati drugače, kot so naši učitelji z nami. Še manj ste ubogljivi in prestrašeni pastirčki in pesterne. Tako pač je in je tudi edino prav.

Vem, da se mora šola spremeniti, da bo današnje otroke sposobna pripraviti na življenje. Ampak to ne pomeni, da ne bi bilo reda in pravil.

5. *Kako bi opisali vaše občutke ob prireditvi za 150-letnico šole?*

Ponosna, zadovoljna, srečna.

6. Pred davnim ste kupili hišo v Obrhu. Kje vam je ljubše, v Dragatušu ali Obrhu?

V Obrhu.

7. Ali in kdaj se nameravate preseliti tja?

Komaj čakam. Če bi šlo, že pred zimo. Ampak je problem, ker tudi pesek stane, ne samo ploščice in razne napeljave.

8. Ali ste zadovoljni s svojim življenjem in ali bi kaj spremenili?

Kar precej sem zadovoljna s svojim življenjem, skoraj popolnoma, približno 95 %. Spremenila bi najprej sebe. Rada bi imela več reda in samodiscipline. Saj se trudim. In več časa bi želela imeti, da bi lahko brala in malo lenarila. Se tudi trudim. Ampak je dan za kakšnih 6 ur prekratek.

9. Ali bi nam zaupali kakšen smešen dogodek iz časa vašega poučevanja?

Žal, nič smešnega. Če so mi učenci kaj ušpičili in mislili, da je smešno, meni ni bilo smešno. Še najbolj smešno je bilo to, da sem v Dragatušu prva tri leta učila tudi fiziko, ki sem jo v gimnaziji sovražila. Šla sem študirat jezike, ker tam ni bilo fizike in matematike.

10. Kaj menite o dragatuških učencih? Kateri napotek bi jim dali za prihodnost?

Dragatuški učenci so najboljši: najpametnejši, najlepši, najbolj nadarjeni in sploh naj naj. Ker so »moji«. Sem kot mama koklja s 120 piščanci, ki kar naprej disciplinira piščančke, ki uhajajo, in jih spravlja nazaj pod varne peruti.

Napotek?

Volja je pot. Samo vedeti moraš, kaj je tvoj »Triglav«. To je najtežji del. Vendar ima čisto vsak vsaj en talent. Verjemite vase, verjemite, da zmorete, in vedite, da imate pravico biti ljubljani. Bodite samozavestni.

ZGODOVINA SUPER OŠ V DRAGATUŠU

Ravnateljji skrbno beležijo dogodke, pomembne za šolo in kraj. Tako Šolska kronika OŠ Dragatuš obsega kar nekaj debelih zvezkov dokazov naše preteklosti. Naj naštejemo le tistih nekaj pomembnejših:

3. novembra 1874 je nadučitelj Franc Kavčič zapisal: »Kakor je bila povsod navada, da so se po farah ustanovile tako imenovane trivialne šole, začela se je **novembra 1858** tudi tukaj šola.« Prvi učitelj je bil Jožef Čerin, rojen v Idriji. Stanoval je v Obrhu. Pouk je bil v farovžu. Vsako šolsko leto se začne z mašo in se tako slovesno tudi konča.

2. junija 1878 se odpre dvorazredna šola.

17. junija 1886 položijo temelj novega šolskega poslopja; **3. oktobra 1887** pa otvorijo trirazrednico v novem šolskem poslopju.

Leta **1900** je za šolskega nadzornika imenovan trgovec, krčmar in posestnik Josip Štefanič iz Dragatuša.

1912/13 uvedejo nemščino kot neobvezni učni predmet.

1913 obnovijo šolsko stavbo: prekrijejo streho, izboljšajo stranišča, šolo opremijo z roletami in obešalniki, tintniki in predpražniki, posodobijo jo s tablami in slikami.

1913/14 učiteljice začnejo nazivati »gospa«.

25. maja 1914 je pouka prost dan zaradi otvoritve belokranjske železnice.

24. junija 1914 imajo učenci prvi izlet v Novo mesto. V Črnomlju se fotografirajo. Proti učitelju Francu Potokarju vložijo disciplinsko preiskavo, ker je organiziral veselico s plesom, prodajal tombolske tablice in plesal.

1916 zaradi varčevanja s papirjem uvedejo tablice.

12. marca 1916 potres hudo poškoduje šolsko poslopje.

1916/17 popravijo šolo. Učitelje nazivajo »tovariši«.

1917 v šoli naselijo 188 vojakov. Šolo obiskuje 22 begunskih otrok s Primorske, zaposlijo tudi begunsko učiteljico.

1919 bi morali učitelji sami čistiti šolo, čemur se uprejo. Šola nima drv za kurjavo, zato prenehajo s poukom.

1924/25 je veliko pomanjkanje učiteljev.

31. avgusta 1925 šola postane štirirazrednica.

1926 organizirajo prvi izlet v Ljubljano. Vodstvo šole prevzame Vinka Bučar Antonij.

6. marca 1928 se šola razširi v petrazrednico.

1929/30 – najboljši učenci so nagrajeni s hranilno knjižico.

V šolskem letu **1932/33** si učenci ogledajo kino predstavo in uprizorijo igro Peterčkove poslednje sanje.

1935/36–1940/41 ustanovijo šolsko kuhinjo, učenci pripravijo lutkovno igrico Jurček in krojaček. Uvedejo obvezno telesno vzgojo, slavijo Prešernov dan in zbirajo sredstva za odkup Prešernove rojstne hiše.

1941–1945 vojni dogodki zelo vplivajo na pouk, ki je večkrat prekinjen.

5. maja 1944 je v bombnem napadu porušena šola. Zasilne šle so v Dragatušu,

Obrhu, na Belčjem Vrhju, Brdarcih, Tanči Gori, Goleku in Kvasici.

1947/48 je veliko pomanjkanje učnih moči. Šola ima 5 oddelkov. Učenci morajo za vstop v 5. razred opraviti sprejemni izpit. Prebirajo revije Pionir, Ciciban, Pionirski list.

V šolskem letu **1948/49** šola postane sedemletka.

1949 ukinejo šolo na Belčjem Vrhju. Uvedejo obvezno srbohrvaščino in nemščino.

1950/51 je premalo učencev, zato ukinejo sedemletko.

1952/53 nastopi prvo delovno mesto Stane Žula. Šola pridobi diaproyektor in filme.

V šolskem letu **1955/56** patronat nad šolo prevzame Rudnik Kanižarica. Starši so pripravljeni pomagati pri gradnji nove šole, zahtevajo popolno osemletko.

1958/59 odprejo še en razred, in sicer v župnišču. Uveden je predmetni pouk.

V šolskem letu **1960/61** deluje na šoli oddelek za odrasle.

Leta **1961** se začne gradnja šole.

1962 Dragatušci dobijo novo šolo. 30. decembra 1962 jo slovesno otvorijo in jo poimenujejo po narodnem heroju Francu Rozmanu Stanetu. Poleg šole začnejo graditi tehniško delavnico in kolesarnico.

Leta **1968** asfaltirajo šolsko igrišče. Šolarje obišče pesnica Neža Maurer.

1971/72 je uveden petdnevni delovni teden. Učni uspeh se izboljša. Šola pa še vedno nima telovadnice in kabinetov.

1971/72 je organiziran avtobusni prevoz za učence. Uvedeno je tudi podaljšano bivanje. Popravi se celotno ostrešje.

V šolskem letu **1979/80** potekajo priprave za gradnjo prizidka šoli in telovadnice. Organiziran je dopolnilni pouk.

1981/82 pridobijo knjižnico, prostor za vrtec in za malo šolo, dograjene so tri učilnice, kuhinja, jedilnica in telovadnica. Velike zasluge ima ravnateljica Fani Toman.

1983/84 uvedejo kulturne in naravoslovne dneve, vsak učenec pa mora sodelovati v vsaj eni interesni dejavnosti.

1985/86 je uveden fakultativni pouk angleščine.

1992/93 se začnejo razprave o uvedbi devetletne OŠ.

1997/98 preureditev in obnova šolske strehe, ureditev in oprema računalniške učilnice (pomoč Danfoss).

1998/99 na šoli dobimo internet.

2002/03 je nabavljen LCD-projektor in naprava za čiščenje pitne vode.

2003/04 uvedena devetletna osnovna šola, nivojski pouk, vzgojni predmeti se ocenjujejo s številkami od 1 do 5, izbirni predmeti.

2005 učenci dobijo garderobne omarice.

2005/06 prvič izide **šolsko glasilo Super**, učenci so prvič vključeni v raziskovalno dejavnost.

2006/07 uvedli sadno malico, odkrivanje nadarjenih učencev.

2007/08 uvedena elektronska redovalnica.

2008 dobimo nova šolska okna, prenovljeno telovadnico (nova tla, zvočna

in toplotna izolacija, nove luči, prizidek za orodja in rekvizite), nove mize za jedilnico in vrtec.

2008/09 je celoten pouk v devetletnem programu. Šola dobi nov šolski zvonec in radio, praznujemo 150-letnico OŠ v Dragatušu.

KOMANDANT SUPER FRANC STANE ROZMAN

Komandant Stane, kakor so ga imenovali partizanski borci, velja za enega najsvetlejših likov iz časov NOB. Zelo znana partizanska pesem *Komandant Stane* je posvečena njemu. Veliko šol v Sloveniji nosi njegovo ime. Ena od njih je OŠ Komandanta Staneta Dragatuš.

Franc Rozman se je rodil 27. marca 1911 materi Marjani in očetu Francu Rozmanu. Med 1. svetovno vojno je pri treh letih izgubil očeta. Stane je imel revno in težko otroštvo. Njegovi sestri Marjeta in Terezija sta morali iti v sirotišnico, Stane in njegov mlajši brat Martin pa sta ostala v Pirničah. Eden od njegovih skrbnikov je bil Valentin Tin Rožanc. Že kot mlad fant se je Stane navduševal za vojsko, vendar so ga pri prošnji za vpis v vojaško šolo zavrnil. Poleti 1932 je moral služiti vojaški rok. Rok je odslužil v pekovski četi, Petrovaradinu. Dobil je čin kaplarja (desetnika). Leta 1935, ko so Italijani začeli novačiti slovenske mladeniče za 2. italijansko-abesinsko vojno, se je Stane odločil pridružiti se etiopskim silam. To mu ni uspelo.

Zgodaj decembra se je pridružil slovenskim partizanom. Kmalu je postal vojaški inštruktor pri Glavnem poveljstvu slovenskih partizanskih čet. Moral je postaviti na noge Štajerski bataljon. Sodeloval je pri napadu na Šoštanj in kasneje pri bitki na Čreti. Nemci so se ga neprestano želeli znebiti in so mu postavili več zased. Spomladi 1942 je Franc Rozman postal poveljnik slovenske partizanske brigade, ustanovljene 5. aprila 1942 na Kremeniku na Dolenjskem, ki je štela več kot 300 borcev. Po svoji organizacijski sestavi, sposobnosti borcev in bojni moči je bila tedaj najmočnejša slovenska partizanska enota. 13. julija 1943 je postal poveljnik Glavnega štaba NOV in POS s činom generalpodpolkovnika in ga vodil vse do svoje smrti.

Franc Rozman je tragično umrl za posledicami hude rane, ki jo je dobil med preskušanjem novega orožja - minometa, ki so ga poslali partizanom britanski zavezniki. Mina je v cevi eksplodirala in ga smrtno ranila. Še istega dne je umrl v Bolnišnici OF Kanižarica pri Črnomlju. Nekaj dni po smrti so ga 11. novembra proglasili za narodnega heroja Jugoslavije. Pokopali so ga v Grobnici narodni herojev v Ljubljani.

SUPER PRIREDITEV OB 150-LETNICI OSNOVNE ŠOLE V DRAGATUŠU

**Govor ravnateljice ge. Julijane
Turnšek Heij.**

**Govor župana občine Črnomelj g.
Andreja Fabjana.**

**Govor ministra za šolstvo in šport
dr. Igorja Lukšiča.**

**Polona, Jakob in Uroš predstavljajo
učiteljico in učenca iz časa
Avstro-Ogrske.**

**Kevin in Daša iz 1. razreda sta
recitirala Župančičevo pesem
Čebelica.**

**Tadej je na svojo harmoniko zaigral
belokranjski ljudski pesmi.**

Zapel je otroški pevski zbor ...

... in mladinski pevski zbor.

Ana, Mateja in Špela predstavljajo učiteljico in učenki iz časa »Stare« Jugoslavije.

Polona, Uroš in Anja predstavljajo učenca in učiteljico iz časa »Nove« Jugoslavije.

Zaigrali so tamburaši.

Zapele so Ljudske pevke.

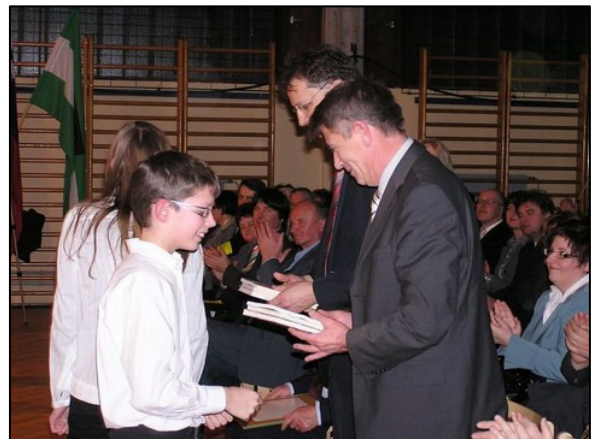
Polona, Mateja in Ana predstavljajo učiteljico in učenki iz časa samostojne Slovenije.

Darija in Jana sta poskrbeli za odlično povezavo programa.

Slavnostna predaja prenovljene telovadnice v uporabo (simbolično darilo sta prejela najboljša športnika Nina in Jakob ter učitelj Srečko).

Zahvala g. županu in dr. ministru.

Govor dr. Janeza Mušiča.

SUPER UTRINKI IZ ŠOLSKEGA ŽIVLJENJA

SŠ Metlika

V sredo, 10. 12. 2008, je na našo šolo prišla profesorica s SŠ Metlika. Predstavila nam je vzgojiteljsko šolo: kateri predmeti so na tej šoli, katere interesne dejavnosti nudi, kakšen uspeh moraš imeti za vpis na to šolo itd. Predstavitev je bila zanimiva, a zelo kratka.

Polona Gorše, 9. razred

Miklavžev bazar

Miklavžev bazar je bil 5. 12. po Korajži velja. Prodajali smo izdelke, ki so jih izdelali vsi učenci šole, skupaj z vrtcem. Najbolj so šli v prodajo izdelki, kot so: ptičje hiške, novoletne voščilnice, okraski za smrekice, različne igračke itd. Izdelke so prodajali učenci skupaj z učiteljicami, ki so izdelkom tudi določile ceno, ki pa je bila zelo ugodna. Jedilnica, v kateri smo prodajali izdelke, je bila praznično okrašena z različnimi barvnimi odtenki. Obiskovalci so bili zelo navdušeni nad izdelki, saj so se učenci za njihovo izdelavo zelo potrudili.

Maruša Jesih, 9. razred

Korajža velja

V petek, 5. decembra, smo priredili pevski koncert Korajža velja. Nastopili so učenci od 2. do 9. razreda, ki so se zelo dobro odrezali. Skupna zmagovalka je bila Polona Gorše, učenka 9. razreda. Vendar smo podelili tudi druge nagrade. Prvo mesto si je po izboru učiteljev med mlajšimi učenci pridobila Nastja Gorše iz 4. razreda, ki je zapela pesem Mance Špik Marinero. Prvo mesto po izboru učiteljev med starejšimi učenci pa si je pridobila Špela Šuštarich iz 8. razreda, ki je zapela pesem Marte Zore Povej, zakaj. Z njo si je prvo mesto delila tudi skupna zmagovalka Polona Gorše, ki je zapela pesem od Pointer sisters I'm so excited. Prvo mesto po izboru učencev si je pridobila Jana Štajdohar iz 9. razreda, ki pa je pela pesem Whitney Houston I will always love you. Pevce je na klaviaturi spremljal Marjan Hvala iz Studia H, snemal pa je Rok Hvala. Prireditev smo zaključili s tem, da je skupna zmagovalka Polona Gorše še enkrat zapela in da je Srečko Dražumerič podaril darilo učiteljici Ani Jankovič Šober, ker je tako dobro pripravila učence na pevsko predstavitev. Rezultati letošnjega koncerta so bili zelo dobri, saj je glas Korajže velja odmeval še veliko dni.

Mateja Gašperič, 9. razred

Kavarna 9. razreda

Med prireditvijo Korajža velja, 5. decembra, se je odvil 15-minutni odmor, med katerim je 9. razred odprl kavarno After party. Razred je bil praznično okrašen in v njem je vladalo prijetno vzdušje ob nežni glasbi, svečkah in pridušenih lučeh. Ob prijetnem občutku je prijal čaj različnih okusov, čokoladni in vanilijevi piškoti, pečene breskve in kokosove kroglice, ki so jih pekle naše vdane mame. Prodajale in skrbele za občutek dobrodošlosti so učenke Darija Štajdohar, Valentina Metež, Katja Turk in

Tjaša Šterk, poleg njih pa je deloval še naš osebni paparazzo Tadej Mihelič. Kavarna je bila uspešnica, zato je spet delovala v petek, 12. decembra, na Koncertu instrumentalne glasbe in na Pevskem večeru 19. decembra. Iskreno se zahvaljujemo vsem našim osebnim pekom za odlične slaščice in vsem obiskovalcem, ki nam pomagajo pri izvedbi valete, saj bomo ves izkupiček namenili prav temu vrhuncu našega osnovnošolskega izobraževanja.

Mateja Gašperič, 9. razred

Gledališče v Novem mestu

V sredo, 19. 11. 2008, smo imeli kulturni dan. Učenci 6., 7., 8. in 9. razreda smo se odpravili v Novo mesto, kjer smo si v tamkajšnjem gledališču (Kulturni center Janeza Trdine) ogledali predstavo Itak Maži. Iz Dragatuša smo se odpravili ob 8.30. V avtobusu smo jedli sladkarije in pili pobarvano vodo. V Novo mesto smo prispeli ob 10.15. Ko smo prišli v gledališče, so nam najprej razdelili vstopnice, zatem pa smo odšli v dvorano. Predstava je trajala približno 1 uro. Potem smo se takoj odpeljali domov. Avtobus nas je puščal po postajah. Dan je bil zanimiv in smešen.

Gašper Toman, 8. razred, & Tjaša Šterk, 9. razred

Delavnice SŠ Novo mesto (lesna in gradbena šola)

V ponedeljek, 24. 11. 08, smo imeli 8. in 9. razred tehniški dan. Ob 8.15 so na našo šolo prišli profesorji in trije dijaki iz Šolskega centra Novo mesto (lesna in gradbena šola). Razdelili smo se v dve skupini, ki sta bili razdeljeni v dveh razredih, saj smo imeli tudi delavnice. Eno skupino je vodil profesor iz lesne šole, drugo pa profesor iz gradbene. Oba sta najprej na kratko predstavila šolo. V skupini gradbene šole smo delali ptičje hišice, v skupini lesarske šole pa posode za sadje. Potem sta se skupini zamenjali. Vmes smo imeli tudi malico. Dan je bil zanimiv in poučen, še posebej za tiste, ki jih ta smer šolanja zanima.

Polona Gorše, 9. razred

Srednja šola Črnomelj

V četrtek, 2. 10., smo učenci 9. razreda odšli v Srednjo šolo Črnomelj. Sprva smo čakali pred vhodom in smo srečali kar nekaj znancev. Med njimi so bili tudi nekdanji učenci naše šole. Potem je prišla pedagoginja. Pospremila nas je do razreda, kjer nam je ravnatelj ekonomske šole predstavil Srednjo šolo Črnomelj. Deli se na štiri srednje šole. To so splošna gimnazija, poklicna in tehniška strojna šola in ekonomska šola. Nato je k nam prišla profesorica ekonomske šole. Tri učenke so nam predstavile, kako se zaposliti in kako slepo tipkati. Po drugi učni uri smo odšli na malico. Med malico smo srečali mnogo znancev in se družili z njimi. Žal je kmalu zvonilo in odšli smo v razred. Bili smo pri geografiji, kjer smo imeli kviz o vulkanih. Naša skupina je zmagala. Ko bomo v srednji šoli, dobimo pri testu plus točko. Pri slovenščini pa smo pisali z gosjim peresom. Potem smo se razdelili v dve skupini, punce smo odšle plesat, fantje pa so šli na ogled strojnih delavnic. Pri plesu nam je sprva šlo težko, ampak smo vse plesale. Potem nam je dijakinja odplesala ples, to je bil pop, nato še latino

in hip-hop. Bilo je zanimivo. Kmalu smo začele plesati. Ampak, vsega lepega je enkrat konec. Tako smo me, punce, učiteljica Podhostnik in pedagoginji odšli s plesišča. V razredu nas je pedagoginja spraševala še, kako smo se počutili tega dne.

Bilo je zanimivo, ker sem spoznala veliko stvari o srednji šoli. Vpisala se bom v splošno gimnazijo in upam, da me bodo sprejeli.

Katja Turk, 9. razred

Ogled Srednje šole Črnomelj

V četrtek, 2. 10. 2008, smo se odpravili v Srednjo šolo Črnomelj. Pred šolo nas je sprejela profesorica in nas pospremila v učilnico. Tam smo imeli predavanje o izobraževanju na šoli. Po predavanju, ki ga je vodil g. Adlešič, smo odšli na malico. Nato smo imeli še kratek odmor, tako da smo se družili z znanci, dijaki. Sledila je ura geografije. Razdelili smo se v skupine in tekmovali. Na koncu ure so nam pripravili veliko presenečenje – morali smo izdelati vulkan, ki bruha lavo. Tista skupina, ki se je v tekmovanju najbolje odrezala, je zmagala. Po uri geografije smo se razdelili. Fantje smo si ogledali stroje, imeli smo tudi delavnice, dekleta pa so odšla v telovadnico plesat.

Zelo mi je bilo všeč opazovati CNC-stroje, stružnice in robote pri opravilih.

Učili smo se tudi slepo pisavo (uporaba vseh desetih prstov), kar pa je zelo težko.

Na koncu smo imeli tudi slovenščino. Učili smo se o Primožu Trubarju. Napisali smo tudi nekaj besed v bohoričici z gosjim peresom in tinto.

Najlepše mi je bilo v delavnicah, kjer smo si ogledali stroje. Tako sem se odločil za poklic strojnega tehnika.

V kratkem času smo si zelo veliko ogledali, za kaj več pa nam je zmanjkalo časa.

Tadej Mihelič, 9. razred

Pohod na Grič

V sredo, 3. septembra, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili na pohod na Grič. Ob 8.00 smo se zbrali pred šolo. Ko smo se vsi zbrali, smo šli po malico. Zatem smo se odpravili proti Griču. Najprej smo šli na Sela, potem na Golek, z Goleka na Kvasico, zatem v Dragovanjo vas, potem smo se vzpeli po hribu na Finke in čez gozd na glavno cesto Črnomelj-Doblička gora. Potem smo se vzpeli po glavni cesti do Griča. Na Griču smo igrali nogomet, rokomet, odbojko in košarko. Čez čas so nas učitelji razdelili v dve skupini. Eni smo šli v jamo Grdanji skedenj, drugi pa so ostali na igrišču na Griču in medtem šli pogledat še kal Grič. Do jame Grdanji skedenj smo rabili 45 minut. Jama nima razsvetljave, zato smo šli v jamo s svetilkami. Jama je zelo mrzla in zelo visoka, dolga pa je samo približno 50 metrov. Potem ko smo si ogledali jamo, smo šli počasi nazaj proti igrišču na Griču. Ko smo prišli nazaj na igrišče, smo eni igrali nogomet in košarko, drugi pa so sedeli in lenarili. Čez približno 30 minut je prišel avtobus in nas odpeljal domov. Dan je bil poučen, naporen in zanimiv.

Gašper Toman, 8. razred

POLICIJSKA POSTAJA

2. RAZRED JE ŠEL NA POLICIJSKO POSTAJO NA LOKVE. POLICIST NAM JE ZELO VELIKO POVEDAL IN POKAZAL. VIDELI SMO POLICIJSKE PSE IN POLICIJSKI AVTO. PSI SO ZELO HUDI IN VSI PSI SO REKSI. POLICIST NAM JE POKAZAL TISTO SOBO, KJER SO TISTI POREDNI IN TAM PRESPIJO. NA KONCU SO NAM POLICISTI PONUDILI SOK IN PIŠKOTE.

BIL JE LEP DAN, KI MI BO OSTAL V LEPEM SPOMINU.

NINA ROGINA, 2. RAZRED

Tehniški dan – Suha roba in lončarstvo

V četrtek, 16. 10. 2008, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda tehniški dan »suha roba in lončarstvo«. Najprej smo se zbrali pred šolo in vsi skupaj odšli na dragatuški trg, kjer smo se z avtobusom odpravili v Ribnico. V Ribnici smo se razdelili v dve skupini. Eni so šli k lončarju, drugi pa v muzej. V muzeju so bili razstavljeni izdelki in besedila iz zgodovine Ribnice. Predvajali so različne posnetke – tudi o čarovnicah. Da nam ne bi bilo tako dolgočasno, nam je vodič dal tudi več nalog. Ko smo končali, smo se tisti, ki so prišli od lončarja, in tisti, ki smo bili v muzeju, še zamenjali. Lončar nam je pokazal, kako dela izdelke iz gline, kasneje smo še sami poskusili in si izdelali svoje izdelke iz gline. Potem smo se odpravili proti domu. Ustavili smo se še v nakupovalnem centru Tuš.

Domov smo se vrnili ob 15.00. Dan je bil zanimiv, predvsem pa smo se veliko naučili.

Gašper Toman, 8. razred

Novoletni kulturni dan

24. decembra 2008 smo imeli na OŠ Dragatuš novoletni kulturni dan. Prvo šolsko uro smo se obdarovali med sošolci. Nato smo imeli malico, ki nas je vrgla v praznično razpoloženje. Ob 9.30 smo imeli čarovniško predstavo »Čarovnik Kiraly«, ki nam je bila zelo všeč. Med predstavo je čarovnik skupaj z učenci in učitelji ter ob pomoči svoje pomočnice izvajal čudovite in zabavne trike, v katerih smo zelo uživali. Med predstavo smo imeli še kratek odmor, nato še eno čarovniško uro, po predstavi pa smo se s težkimi srci poslovili od svojih sošolcev ter odšli domov.

Maruša Jesih in Mateja Gašperič, 9. razred

Delavnice Za boljši svet

Delavnice Za boljši svet so potekale 23. decembra 2008. Učenci 9. razreda smo šli v matematično učilnico, kjer sta nas že čakala gospod in gospa iz društva Za boljši svet. Najprej nam je predavala gospa o svojem življenju, o partnerjih, otrocih, odnosi s svojo družino in kako je prišla v društvo, ki ji je spremenilo življenje in ji dalo voljo do njega. Potem je predavanje nadaljeval gospod, ki je pred tablo poklical prostovoljca Uroša Simoniča. Uroš je na tablo narisal sebe, zraven pa poklice, za katere smo menili, da so uspešni. Namen teh delavnic je bil, da si svoje življenje predstavljamo v

boljši luči. Na koncu je še gospod dodal, da se naj držimo tega in nikoli ne bomo zašli v težave. Po končani delavnici smo se odpravili v jedilnico, kjer smo imeli čajanko. Učenci smo šli po čaj in se posedli po klopeh, kjer so nas čakali piškoti in sladkor v kockah. Zelo nam je teknilo! Nato smo še pevci iz MPZ-ja zapeli Bela snežinka in Zdravljico, devetari pa V dolini tihi.

Polona Gorše in Jana Štajdohar, 9. razred

ELEKTRO-delavnice

V februarju so prišli na našo šolo iz Elektro Ljubljane. Predstavili so nam, kako moramo varčevati z elektriko. Predstavitev je bila zanimiva, saj so jo popestrili z zabavnimi igrami, v katerih so sodelovali nekateri naši učenci. Spoznali smo tudi električarja, ki nam je opisal svoj delavni dan, ki je zelo zanimiv. Po tem predavanju smo spoznali, da moramo z elektriko varčevati, saj je zelo pomembna za naše življenje.

Polona Gorše in Maruša Jesih, 9. razred

ZIMSKA ŠOLA V SUPER NARAVI

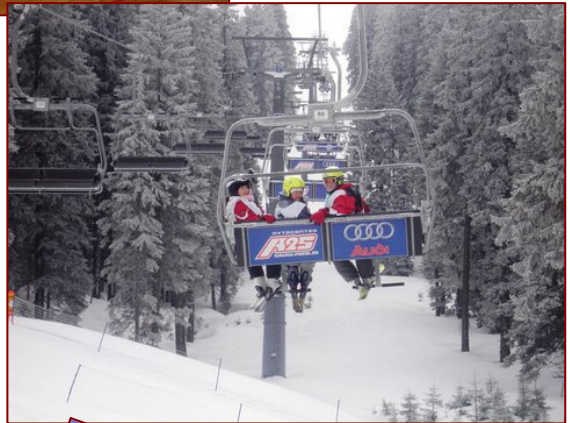
V ponedeljek, 16. marca, smo se učenci 7., 8. in 9. razreda OŠ Dragatuš odpravili v šolo v naravi na Roglo. Teden smo preživeli v ČŠOD Gorenje, od koder smo se vsak dan peljali na smučišče Rogla. Vsak dan smo smučali približno 5 ur, vmes pa smo dobili malico. V domu smo imeli različne športne in naravoslovne projekte (pohod, FIS-pravila, orientacija, športne igre ...). V četrtek smo se odpravili tudi na nočno smuko, ki je bila nekaj posebnega. Zadnjič smo smučali v petek dopoldan, nakar smo pojedli kosilo in se odpravili proti domu.

V ČŠOD je bilo zelo lepo. Hrana je bila dobra, osebje večinoma prijazno. Ta izkušnja se bo večini vtisnila v spomin za celo življenje, ker je bilo res lepo in nepozabno.

Tjaša Šterk (9.r.) in Gašper Toman (8.r.)

Utrinki

NAŠI SUPER GLEDALIŠKI IGRALCI

Izbirni predmet – gledališki klub

Na OŠ Dragatuš je eden izmed izbirnih predmetov gledališki klub. Naša učiteljica in mentorica je Nataša Podhostnik. Klub je deloval že od septembra, vendar smo scenarij začeli pisati šele novembra, saj smo dva meseca imeli samo teorijo. Ekipo sestavlja 10 učenek (Polona Gorše, Ana Gorše, Mateja Gašperič, Jana Štajdohar, Tjaša Šterk, Špela Šušтариč, Iva Panjan, Maruša Jesih, Anja Švajger, Valentina Metež) in 2 fanta (Živko Blagojevič, Kristjan Jarnevič). Scenarij smo napisali popolnoma sami, prav tako smo sami naredili tudi sceno. Gledališke ure so bile polne smeha, zabave, res smo se imeli noro! Malo večje probleme smo imeli z učenjem teksta, saj ga nekateri nismo znali še dan pred nastopom. 12. marca 2009 je bil nastop v Črnomlju na ZIK-u. Tja smo prišli okrog desete ure in pričeli z generalko. Potekala je zmedeno, saj smo imeli ob enih že nastop. Na začetku predstave smo imeli malo treme, potem pa smo se vživeli v vloge in vse je teklo kot po maslu. Na koncu smo se vsem, ki so nam kakor koli pomagali pri prireditvi, še lepo zahvalili. Učenci OŠ Dragatuš so se z nasmehom na obrazih odpravili domov, mi pa smo zadovoljni odšli. Drugo predstavo smo ponovili v Kulturnem domu Dragatuš. Takrat smo zaigrali za vse starše in krajanje Dragatuša. Tudi ti so bili zelo navdušeni nad igrico.

Ker smo predstavama namenili veliko popoldanskih uric in vanju vložili ogromno truda, smo si za nagrado privoščili izlet v Terme Čatež. Fantastično.

Učenci gledališkega kluba

Hej, punči! A bi ti hodila z mano?

Gospa, ali imate nov predpasnik?

Ja, da poudari moje obline!

Hej, Luka, a veš, da hodim s tremi naenkrat. Jaz sem pravi frajer.

Ha, Mate. Ha, ha, ha! In najjači frend!

Sara, miamor! Jaz imam samo tebe rad in nobene druge.

Ta najina Sara je čist zaljubljena. A nama se zdi, da pri Mateju nekaj smrdi. (Mogoče ima prebavne motnje.)

Luka je prišel in povedal, da Mate hodi z mano, mojo seko Saro in še eno. Jaz to nič ne verjamem.

Kaj pa je to? Kaj ima moja sestrica tu pod knjigami? Cigareti?!? Maaaamiiii!

Moj Janez,
poglej to,
smrklja bo
zdaj še
kadila????

Kaj vidve ne mislita
spat? Jutri imam nočno.
Tiho in lahko noč, sem
rekla.

In Matej je
končno
razkrinkan.

Ta današnja
mladina ni
vredna prebite
pare!!!!

Uspelo nam je.
Mi smo pravi
carji.
Publika je
navdušena.

NAŠI SUPER PESNIKI IN PISATELJI

Rozamunda pripoveduje

(poustvarjalno besedilo po France Prešeren: Turjaška Rozamunda)

Nima vsak takšnega življenja, kot si ga je vedno želel. Sploh so malo čudni konci življenj, ki so včasih tragični, včasih mirni, ampak vedno žalostni. Meni usoda ni namenila prav nič zanimivega življenja, pravzaprav bolj žalostnega. Zdaj je pa čas, da se kar predstavim. Sem Rozamunda s turjaškega gradu. Pravijo, da sem najlepša (saj tudi sem) in vsi možje me želijo. Mogoče se sprašujete, zakaj sem potem imela nezanimivo, žalostno življenje. Bom vam povedala, zakaj.

Od začetka mojega življenja je vse gladko teklo. Imela sem bogatega očeta, grad, v katerem sem stanovala, in seveda svojo lepoto. Do tukaj je vse lepo in prav. Kmalu sem se iz otroka začela spreminjati v najstnico in kasneje v žensko. Tako je prišel čas ženitve. Oče in sorodniki so že začeli izbirati snubca, ki bi me lahko vzel za ženo. Seveda se jih je veliko ponujalo (itak, saj sem jaz tista, ki se bo poročila). No, v glavnem, meni osebno je v oko padel tisti prelepi Ostrovrhar, ki je bil pravi moški in je zelo dobro obvladal meč. Takoj sva se dogovorila, da bo vprašal očeta za mojo roko, ker sem tudi jaz njemu bila zelo všeč. Očetu se je on zdel ravno pravšnji in tako se naj bi čez tri nedelje vzela. Zdaj se začne že tisti grozni del. Prišlo je tisto gobezdalo od pevca in začelo nekaj cviliti in razbijati po strunah kot kakšen norec! In dekletom se je to videlo prikupno (kako so bedaste)! Potem je k njemu pristopila moja jezikava, zavaljena teta in ga vprašala, vsa napihnjena, če je kje kakšno dekle, ki je lepše od mene (mislím, kakšno vprašanje!). In veste, kaj je tisti moron od pevca odgovoril?! Zalajal je, da sem jaz res zelo lepa, ampak da je nekje v Bosni še eno dekle, ki je lepše od mene! To pa naj bi bila neka sestra bašetova. Kako si upa?! Potem sem iz nagle jeze pristopila k Ostrovrharju, mojemu ljubemu, in mu razložila, kako Bosnijaki naše kristjane zaslužnjujejo in da bi bilo dobro, da nekaj ukrene. Zahtevala sem, da mi pripelje tisto sestro bašetovo na grad, da vidim, če je resnično lepša od mene, in da jo potem zamenjamo za naše kristjane. Če pa bi bila ona resnično lepša od mene, potem bi bil moj zakon brez otrok in osamljena bi bila na stara leta. Ostrovrhar se je seveda takoj odpravil na pot. Čakala sem ga in čakala in čakala, ampak njega ni bilo! Kasneje sem od očeta izvedela, da je Ostrovrharju uspelo najti sestro bašetovo, ampak je ni pripeljal na naš grad. Raje jo je odpeljal na svoj grad, jo tam pokristjanil in se nazadnje z njo poročil. To je bilo preveč zame. Vzela sem svoje stvari in se nemudoma odpravila v samostan, saj če se je Ostrovrhar odločil raje za njo kot zame, to pomeni, da je potem navsezadnje res lepša od mene, in obljubo sem morala držati. V samostanu mi je bilo vse prej kot lepo. Na vsem smo varčevale in sploh nobene zabave nismo imele. Zares bedno. Povrhu vsega smo bile še enako oblečene in to v črno-belo kombinacijo. Čez čas sem se že malo navadila. Družina me je redno obiskovala in tamkajšnje nune sem po cele dneve učila, kako se lepo ličiti, elegantno hoditi in se zapeljivo spogledovati. Moram priznati, da je imela še največ uspeha pri vsem mama nuna (tako smo jo klicale, ker je bila najstarejša). Bila je zares naravni talent. Hrana tudi ni bila tako slaba in pomagala mi je obdržati lepo postavo. Na

Ostrovharja več nisem tako pogosto mislila. Naj ima tisto sestro bašetovo. K nam tudi včasih pride kakšen zapeljiv, mlad duhovnik. Tisti iz Bele krajine so še posebej luštni. Pa tudi kakšen s Štajerske ni slab. Ni pa v samostanu tako grozno, kot sem si mislila, da bo.

Tako, sedaj, ko pišem to zgodnico do konca na svoji majhni leseni, že od črvov pregrizeni mizi, upam, da bo prišel kak princ na belem konju in me odpeljal s seboj. Upam in opozarjam vas dekleta, ki iščete svojega snubca, ne narediti takšne napake, kot sem jo jaz. Pa kaj potem, če je nekdo lepši od vas. Ne obremenjujte se s tem. Vsaka je po svoje lepa. Pomembno je, da se sprejmete takšne, kot ste. Ne pozabite na to!! Imejte to v svojih zasanjanih glavah vse življenje!!!

Emma Štefanič, 8. razred

Kako je Krjavelj odgnal ponočne tatove (poustvarjalno besedilo po Josip Jurčič: Kako je Krjavelj s hudičem opravil)

Krjavelj je zašel s poti in zato zavil v bližnji park. Kot vemo, je Krjavelj vaški posebnež, ki se preživlja s previjanjem otrok in z beračenjem. Star je nekaj čez osemdeset let. Pa preberimo, kaj se mu je nekega dne pripetilo:

Kot ponavadi je šel k sosedom previt otroka. Srečal je sosedo Ančko. Rekel ji je: »A ti povem, kaj se mi je zgodilo?« Brez njenega odgovora je začel pripovedovati: »Bilo je tistega petka, ko še nisem vedel abecede. V soboto ob pol devetih zvečer pa sem se ustavil pri predsedniku vlade Vladu Boldeku. Povedal sem mu zgodbo, kako sem svojo mačko naučil voziti kolo. Ko sem se vračal, sem na avtobusni postaji zasledil dva mladeniča ...« »Ste prepričani, da nista bili mladenki?« ga je Ančka namerno prekinila. »No no, res je. Bila je tista ... kako se že imenuje ... Katarina Kresal! In njen Kresalček Joži Nokof,« se je popravil Krjavelj. »A vidite!« ga je Ančka ponovno prekinila. »Katarina ali Katrca, kot ji pravim jaz, je v moških oblačilih kadila pipo, Joži pa v mini krilu in majčki srebal martini. Odpravil sem se domov,« je zamišljeno nadaljeval Krjavelj. »Mislila sem, da nimate doma,« je nekoliko hudomušno dodala Ančka. Krjavelj se je še globlje zamislil: »Ah, pa ga res nimam. Imam pa kočo ... Ja, kočo! V kočo sem šel in zopet videl Kresalovo in njenega Kresalčka. Pred mojo hišo! Stikala sta okoli moje revne bajtice in jaz, pametnjakovič, sem splezal na bližnje drevo. Premislil sem si, zato sem skočil z njega in se skrila v pasjo utico. Tam sem z roko udarjal po stenah, da je bilo slišati, kot da pes maha z repom. Prestrašil sem ju in zbežala sta. Tam, kjer sta stikala, pa sem našel tona zlata. Zlato sem dal predsedniku vlade Boldeku. Postal sem državni junak.« Ančka je bila začudena nad pripovedovanjem. Vprašala ga je: »Ali ste dobili kakšno nagrado, mogoče nekaj zlata?« Ni počakala na odgovor, ker Krjavljju ni verjela niti besedice. Odpravila se je v hišo k otroku, Krjavelj pa v gostilno pripovedovat še druge svoje prigode.

Nina Helena Basarac, 6. razred

Jaz – upornik

(razlagalni spis po Dušan Dim: Distorzija – knjiga letošnjega Cankarjevega tekmovanja)

Dušan Dim je avtor knjige Distorzija, ki je bila izdana leta 2005, in dobitnik Večernice, nagrade za najboljšo otroško in mladinsko knjigo v Sloveniji. Rodil se je leta 1972 v Velenju, študiral pa je v Ljubljani, kjer živi še danes. Pisatelj v književnem delu uporablja navidezni sleng, s čimer hoče, po mojem mnenju, približati knjigo mladim, čim bolj pokazati dogajanje v knjigi in kot sam avtor pravi, se je hotel izogniti uporabi slenga zato, ker je z Distorzijo »poskusil izraziti problem samouresničitve kot nekaj, kar je značilno človeško. Za kaj takega pa je bil jezik, ki je v večji meri opredeljen s svojo začasnostjo, neprimeren.« Dušan Dim je tudi velik ljubitelj glasbe, kar se kaže v knjigi, kjer uporablja glasbene izraze, s katerimi poskuša, poleg kratkih, jedrnatih stavkov, prikazati punk rock glasbo, kot tudi v dejstvu, da še vedno hodi na koncerte. Sam pravi, da še vedno »išče tisti skrivnostni vrstni red komadov, ob katerem se poslušalci spremenijo v ptice«.

Zgodbo, ki se odvija na ljubljanskih ulicah, pripoveduje tretjeosebni pripovedovalec, glavna književna oseba pa je Dejan oziroma Piksi, kot ga kličejo prijatelji. Stranske osebe pa so Sani, Pejo ter kasneje Edi, ki so člani benda. V knjigi nastopajo še Alma, ki postane Piksijeva punca, Suza, glavna »frajerka« na šoli ali »punca z naslovnice«, ter Badi, popolna podoba odgovornega najstnika.

Tako kot večina najstnikov je tudi glavni lik v knjigi upornik. To izvemo že iz odlomka, saj Dejan pravi, da »lahko hodijo in skačejo po tebi, lahko tulijo izza zaves, lahko zavzamejo televizijo, lahko so odgovorni, če ti je vseeno, ti ne morejo nič«. Odlomek se nanaša na tisti del v knjigi, ko Piksi izve, da sta Suza in Badi par, in se napije. Dogodek se pripeti v Bunkerju, »najbolj legendarnem underground placu v mestu«, kjer vrtijo punk rock muziko.

Piksija kot upornika spoznamo po tem, da vedno nosi isto usnjeno jakno, ki pa je ni kupil v BTC-ju, temveč jo je na plan privlekel iz smetnjaka. Poseben je tudi zato, ker posluša dobro staro punk rock glasbo in ne MTV-jeve zmazke. Ravno zaradi uporništva ga okolica ne sprejema; starši ga ne razumejo, družba ga je izločila, učitelji ga ne marajo. Je neke vrste odpadnik, ki se bori za uresničitev svojih velikih sanj, da bi imel koncert.

Po mojem mnenju je vsak od nas kdaj upornik, saj se vsi, ko se s čim ne strinjamo, temu upremo. Menim, da je uporništvo v redu, saj si lahko tako priboriš to, da se ti ni treba podrežati drugim (slediti zadnjim trendom), zato si lahko ustvariš svojo lastno zunanjo podobo brez vpliva medijev.

Mislím, da je v svetu preveč reklam in medijskih podob, saj nekatere močno vplivajo na odraščanje posameznikov. Če bo nekdo vedno samo poslušal glasbo na televiziji, bo prepričan, da drugega niti ne sme poslušati, če hoče biti priljubljen. Vendar pa je glavni junak drugačen in se ne meni za to, kar je »in«. On ne gleda na to, kakšna glasba se vrti na MTV-ju, saj pravi, da je »glasba na MTV-ju prežvečena kot žvečilni gumi«.

Piksi se v iskanju lastne identitete oddaljuje od staršev in vsak dan poskuša odkriti pomen besede odgovornost. Po mojem mnenju je iskanje lastne identitete ena od težjih in pomembnejših nalog v odraščanju, saj jo mora opraviti vsak sam in je ne morejo namesto nas opraviti starši. S tem, da je iskanje lastne identitete eden glavnih življenjskih ciljev, se strinja tudi pisatelj, saj pravi, da je v Distorziji »želel zajeti enega od temeljnih smislov človeškega življenja: iskanje lastne identitete«.

Stransko vlogo v odraščanju pa odigra tudi ljubezen. Piksi je najprej zaljubljen v Suzo, ki je dekle, v katero so vsi vsaj malo zaljubljeni. Piksi »je bil zaljubljen v vsak atom Suzinega telesa. Videl jo je vsepovsod, v sanjah, na avtobusni postaji, na vajah ...«

Na drugi strani pa je Alma, ljubiteljica poezije, ki si je iz upornišтва obrila lase. Piksi in ona sta si precej podobna, tudi s tega vidika, da oba sovražita pretvarjanje, družba pa ju zaničuje. Njena mama se ukvarja z religijo, zato je večinoma ni doma. Piksi spozna, »da je ona prava zanj. V njenem gibanju je bilo nekaj svobodnega in samosvojega. Nekaj Pistolsov in nekaj Clashev. In nekaj Johnnija.«

Po mojem mnenju je Alma dosti bolj preprosta, saj ni vajena, da jo vsi občudujejo, da se pojavlja na naslovnica, kar pa velja za Suzo. Med seboj se razlikujeta kot dan in noč. Almina družina je revna, učitelji je ne marajo, odnosi z mamo so bolj krhki ... Pri Suzi pa je vse obratno. Učitelji jo imajo radi, s starši se razume, prihaja iz bogate družine, v družbi je priljubljena.

Distorzija je prvi slovenski roman o pravem zvoku pravega rocka, ki ga uvrščamo v sodobno književnost. Avtor opisuje sodobnost, najstniško življenje v Ljubljani ter vpliv glasbe na družbo. O Distorziji so posneli tudi celovečerni film. Da bi avtor čim bolj približal knjigo mladim, uporablja navidezni sleng. Ker pa hoče prikazati vpliv punk rock glasbe, uporablja kratke, jedrnate stavke, preklinja in uporablja glasbene izraze (feršteker, bend, bekstejdž). Kot Piksi, ki je moral narediti vse, »da te zvoke iz veselja prelije v kompozicijo in jih spravi do ljudi«, saj je spoznal, da je to njegova odgovornost, tako je tudi pisatelj ugotovil, da mora vse stavke in misli iz glave prelitati na papir. In ko se je nabralo dovolj popisanih listov, jih je poslal v širni svet in nastala je Distorzija, ki ni le kitarški efekt oziroma značilen zvok rock'n'rola, temveč ima nenazadnje še en pomen, in sicer »prisiliti nekaj, da se premakne iz svoje naravne oblike«.

Tjaša Šterk, 9. razred

Moja lepa učiteljica

(Poslušala sem svojo staro mamo Pavlino.)

Hodila sem v drugi razred. Učilnico smo imeli v Bertovi hiši. Sedeli smo v dolgih šolskih klopeh. Nagnetli smo se drug zraven drugega, saj nas je bilo čez štirideset učencev.

Zadnji dve klopi so zasedli fantje. Bili so večji, močnejši, saj so nekateri hodili že tretje leto v isti razred. Slutili so, da ne pripadajo drobižku v sprednjih klopeh. Hoteli so ublažiti svojo stisko; da bi prikrili svoja čustva, so se večkrat spomnili raznih

vragolij. V prepolni učilnici je v zadnjih vrstah večkrat završalo. Učiteljica je dobro vedela, da nekateri živijo v revnih družinah, niso redno hodili k pouku. Radi bi bili uspešni. Koga naj sedaj zaščiti, ali tiste zadaj ali drobižek spredaj. Pouk mora steči naprej. »Fantje tam zadaj, med poukom naj bo mir.« Kot bi dregnil v osje gnezdo, s hrbti so dečki dvignili šolsko klop. Glejte, kaj si upamo, glasno so se smejali. Sledile so mile vzgojne metode: opomin, pogovor, razgovor. Nič ni pomagalo. Učiteljica je vzela v roko šibo in z njo oplazila učenca. Sedaj pa je bil lahko mir.

Po več desetletjih sem kupovala v trgovini. V njej je bila tudi nekdanja moja lepa učiteljica. V trgovino je stopil starejši fant. Bil je vidno vinjen, širil se je vonj po alkoholu. Stopil je k svoji nekdanji učiteljici: »Vi ste pa me enkrat topli v šoli.« Učiteljica ga je pogledala globoko v oči in ostro dejala: »Še premalo sem te.« Fant je utihnil.

In danes, ko poslušam spomine starejših ljudi na šolo, se vsi spominjajo samo, kako so nekoč šolniki topli, lepe trenutke pa so namerno pozabili.

Najlepši pa so bili v šoli veliki odmori. Učenci smo se zbrali na trgu pod lipo. Z zobmi smo drobili suh kruh. Žogali smo se z žogami, ki smo jih doma sami naredili. Učiteljica je odšla domov na kratek oddih, da si je nabrala malo moči za naslednjo učno uro. Kmalu smo jo zagledali, kako prihaja k učilnici. Na trgu je završalo: Gospa gre, gospa gre. Otroci so hitro izpraznili »plac«, jaz pa sem obstala pri vratih in gledala, kako prihaja moja lepa učiteljica. Imela je črno obleko z velikimi rdečimi rožami. V rokah je nesla namizno budilko. (Vedno je bila na šolski mizi.) Nepremično sem jo gledala. Postala je ob meni: »Kaj je, Pavlica.« Še danes me božajo te njene besede.

Pozneje, ko sem razmišljala o Cestnikovi gospe, sem se spraševala, kaj je bilo na njej, da je izstopala od drugih vaščanov. To je bil njen prisrčen DOBER DAN! Oči so se ji zaiskrile, nasmehnila se je. Zažarela je želja po lepem dnevu. Tudi zato je bila vedno moja lepa učiteljica.

Ana Pavlinič, 3. razred

PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK PRI ANŽETU

KAKŠNO VESELJE! ANŽE JE KOMAJ DOČAKAL, DA BO POTUJOČI KOVČEK PRI NJEM, KER ZELO RAD POSLUŠA PRAVLJICE.

MED POSLUŠANJEM PRAVLJIC SE ANŽE SPREMENI V VELIKA UŠESA. ČEPRAV ŠE ANŽE NE ZNA BRATI, SE GA NE DA OKROG PRENESTI. VČASIH, KO SMO ZVEČER ŽE UTRUJENI IN ZASPANI, MED BRANJEM PRESKOČIM KAKŠNO VRSTICO, A ANŽE ME TAKOJ USTAVI. »MAMI, TU SI NEKAJ POZABILA PREBRATI!« IN POTE, ŠE ENKRAT OD ZAČETKA.

ČEPRAV ČAS ZELO HITRO TEČE IN OTROCI ZELO HITRO ODRASTEJO, UPAM, DA BO V NJEM ZA VEDNO OSTAL DELČEK OTROKA IN BO VEDNO RAD PRISLUHNIL NOVI PRAVLJICI.

ČAS TEČE IN NIČ NE REČE. IN TAKO JE MINIL TUDI ANŽETOV TEDEN S

POTUJOČIM KOVČKOM. ANŽE JE Z VESELJEM POSLUŠAL VSE PRAVLJICE, AMPAK NAJBOLJ MU JE BILA VŠEČ PRAVLJICA O JANČKU JEŽKU. VSEM NASLEDNJIM OTROKOM IN NJIHOVIM STARŠEM ŽELIM VELIKO LEPIH IN PRAVLJIČNIH TRENUTKOV OB PREBIRANJU PRAVLJIC IZ POTUJOČEGA KOVČKA.

Anže Babič, 1. razred

PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK PRI KEVINU

KO JE KEVIN PRINESEL PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK DOMOV, JE BIL ZELO VESEL, PONOSEN IN RADOVEDEN. TAKOJ SMO MORALI POGLEDATI, KAJ VSE JE NOTRI. POTEEM JE KEVIN DOLOČIL VRSTNI RED BRANJA.

ZAČELI SMO S PRAVLJICO GRDI RAČEK, KI MU JE BILA VŠEČ, AMPAK NAJBOLJ SE JE RAZVESELIL KNJIGE SLOVENSKE LJUDSKE PRAVLJICE. REKEL JE, DA SO MU BILE VŠEČ VSE PRAVLJICE, TODA NAJBOLJ MU JE BILA VŠEČ PRAVLJICA JANČEK JEŽEK. MEHURČKI GA NISO PREVEČ ZANIMALI, KER VELIKO PESMIC ŽE POZNA, NEKATERE SE JE NAUČIL ZA BRALNO ZNAČKO. ZABAVNE IN POUČNE SO SE MU ZDELE NEŽINE ČRKE, SAJ JE ZNOVA IN ZNOVA PONAVALJAL ABECEDO.

TEDEN JE BIL HITRO NAOKROG IN PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK POTUJE K DRUGEMU OTROKU. ŽELIM VELIKO VESELJA PRI BRANJU.

Kevin Požek, 1. razred

Doživljajski spisi

Napisati moram spis o tem, kar se mi je zgodilo, o nekem dogodku. Izbira je zelo težka, vendar sem se na koncu odločil za dogodek, ki se mi je zgodil včeraj. To je bila regijska revija otroških folklornih skupin, ki je potekala 6. 5. 2009 v Brežicah.

Ker je bil odhod zelo zgodaj, že ob 14.00, smo šli iz šole prej, že ob 12.00. V Brežice smo šli skupaj s folklorno skupino KUD Božo Račič iz Adlešičev. V Brežice smo prispeli ob 16.00 in takoj odšli na generalko. Nato smo se odšli preobleč v neko veliko sobo. Ob 17.00 se je vse skupaj začelo. Poleg nas in Adlešičanov so nastopile še skupine iz Artič, Brežic, Starega trga in Novega mesta. Mi smo bili na vrsti 4.. Po uspešno opravljenem nastopu smo odšli v dvorano gledat ostale. Po koncu smo se odšli preobleč, pojedli sendvič in nazaj na avtobus. Domov smo prišli ob 20.00.

Bilo je lepo.

Uroš Simonič, 9. razred

Včeraj, 6. 5., smo se ob 14.00 zbrali na trgu v Dragatušu. Namen je bil, da se bomo odpeljali v Brežice na regijsko srečanje otroških folklornih skupin.

Ob 15.30 smo prispeli na cilj in se nastanili v sobo za preoblačenje, takoj za tem pa smo odšli v sosednjo zgradbo, kjer se je stvar odvijala, saj smo bili na vrsti za generalko. Ker je bilo malo časa, smo odplesali samo težje dele. Po generalki smo odšli nazaj v sobo in se začeli počasi oblačiti v noše, saj se je nastop začel šele

ob 17. uri. Mi smo nastopili kot 4. od 6 nastopajočih. Po končanem nastopu smo se posedli v dvorano in do konca pogledali predstavo. Na koncu smo se še vse skupine zbrale na odru. Potem smo se odšli preobleč in počasi odšli proti avtobusu.

Na poti nazaj smo se zabavali in bilo je lepo.

Nejc Panjan, 9. razred

Ko sem bila stara 6 let, sem za rojstni dan dobila svoje prve rolerje. Bili so rdeče-črni in takoj sem jih vzljubila.

Takoj sem jih hotela preizkusiti, vendar je nastal problem. Nisem se namreč znala voziti z njimi. Mamico sem prosila, da mi jih pomaga obuti, nato pa sem se polna samozavesti odpravila na cesto. Že takrat bi skoraj padla, vendar me je mamica prijela, in še vedno sem bila prepričana, da je rolanje čisto preprosto. Ker se tudi moja mami ni znala rolati, sva na začetku nekaj improvizirali. Moje rolanje je bilo bolj podobno hoji. Pridružila se nama je moja sestrična, ki mi je pokazala, kako se pravilno rola. Poskusila sem ponoviti za njo in padla. Malo me je bolelo, vendar sem še vedno vztrajala, da se bom naučila. Poskušala sem znova in znova ter vsakič padla. Obupala sem, saj me je že vse bolelo.

Naslednje jutro sem se zbudila polna modric in za en teden nisem hotela rolerjev niti videti.

Tjaša Šterk, 9. razred

Približeval se je tisti dan, ki sem ga tako dolgo čakala. Od pričakovanja sploh nisem mogla zaspati. Končno sem po ne vem koliko urah zaspala z mislijo, da bom jutri vstopila v tisto veliko stavbo, v katero hodijo samo "veliki".

Zjutraj sem se zbudila celo uro prej, preden je zazvonila budilka, na katero še nisem bila vajena. Od pričakovanja nisem mogla pojesti niti zajtrka, samo oblekla sem se ter šla ven čakati avtobus. Na postaji so bili sami starejši fantje in moja soseda. Avtobusa ni bilo kar dolgo. Oh, kako sem se ga razveselila, ko je končno zapeljal na postajo in odprl velika vrata. Polna pričakovanja sem vstopila v avtobus in se usedla na prvi sedež k puncici, ki sem jo prvič videla. Kasneje pa sva postali dobri prijateljici, kljub temu da je bila ona "že" v četrtem razredu.

Avtobus je zapeljal pred šolo. Nisem je videla prvič, saj sem hodila že k 'cicibanovim uricam' in v malo šolo, pa tudi dan prej sem bila tukaj s svojo mamo. Tokrat pa je bilo prvič, da sem v razred vstopila sama. Večina se nas je zmotila in vstopila v 2. razred, kjer so nas pričakali vzvišeni pogledi drugošolcev, ki so bili tako polni sebe, saj so oni bili že v drugem razredu, mi, otroci, pa šele v prvem. S spuščnimi glavicami smo stekli naprej, proti prvemu razredu in stopili vanj, kjer nas je večina prejšnji dan pustila torbice. Moja je bila čisto polna, saj so bile v njej vse knjige, ki smo jih potrebovali v enem tednu. Takrat sem bila zelo ponosna na polno torbo.

Večina sošolcev sem poznala že od prej, zato sem se brez težav vključila v družbo. Zelo smo se zabavali, zato je prvi šolski dan prehitro minil.

Še nekaj let sem se z veseljem vračala v šolo, sedaj, ko pa zaključujem zadnje leto,

pa komaj čakam, da bo konec in da ponovno podoživim svoj prvi dan. Tokrat v Ljubljani.

Valentina Metež, 9. razred

V koči na Kredarici smo prespali eno noč. Zjutraj smo se poskušali vstati zelo zgodaj. To nam je uspelo, kajti ob pol šestih so privršali helikopterji in nas hitro prebudili iz globokega spanca. Potem smo zajtrkovali in si kupili planinske klobuke. Ko smo se odpravili, so nekateri, na naše začudenje, že prišli s Triglava. Na poti na Triglav smo plezali po zelo strmih stenah. Vse, kar si lahko videl, je bil planinec nad teboj in planinec pod teboj. Na Triglav smo prišli v dobrih treh urah. Ko smo prišli na vrh, smo se fotografirali in si ogledali Slovenijo ter druge gore v bližini. Potem smo se odpravili nazaj, a tokrat proti koči na Doliču.

Bilo je zelo zanimivo in tudi malce naporno, vendar se je splačalo narediti ta vzpon. Upam, da se bom še kdaj odpravil na streho Slovenije.

Jakob Bahor, 9. razred

V poletju 2007 sem se odločila za počitnice v Debelem rtiču. Od 19. do 29. julija sem s prijateljico Katjo Turk uživala na morju in spoznala nove prijatelje.

Vse je bilo super, mogoče me je motilo le jutranje vstajanje, ki pa je bilo ob 7.00. Zelo všeč mi je bila hrana, saj so jo kuharice pripravile odlično. Na plažo smo šli dvakrat dnevno, po zajtrku in po popoldanskem počitku. Med prostim časom smo kartali, igrali razne igre, lizali sladoled, vzgojitelji pa so nam organizirali tudi razna tekmovanja v plavanju, namiznem tenisu, nogometu, košarki in odbojki. Najboljši del dneva je bil večerni ples, saj smo se vsi lepo uredili in se s prijatelji odpravili na plesišče, kjer smo plesali v ritmih glasbe, ki smo si jo izbrali po želji. Organizirano smo imeli tudi nočno kopanje in izlet v Izolo z ladjico. V Izoli smo si kupili razne spominčke, oblačila, sladkarije itd. Kopali smo se v bazenu in v morju, v katerega smo lahko skakali le v času plimovanja.

Bilo je super. Imeli pa smo tudi srečo, da je bilo vseh deset dni lepo vreme.

Polona Gorše, 9. razred

<p>Nesmrtnost v polnem teku (poustvarjalna pesem po Anton Aškerc: Čaša nesmrtnosti)</p> <p>Stari Francelj čaka tam pod lip'co, misli čudne misli o življenju: »Oh, te smrti moram se upreti ... Rodila me je mati moja, da bi zemljo ji oral, da pridelek bi ji dal in jo sam oskrboval.</p>	<p>Nesmrtnost v polnem teku (poustvarjalna pesem po Anton Aškerc: Čaša nesmrtnosti)</p> <p>Stari Francelj čaka tam pod lip'co, misli čudne misli o življenju: »Zakaj nas vedno smrt preganja, ko bolehamo zaradi slab'ga zdravja? Bodemo li šli v nebesa, če dobili bomo angelska peresa? Bog daj zdravja, sreče in radosti,</p>
---	---

<p>Dobil sem moči in življenje svoje. le kako naj se odpovem vsemu temu? In kako naj mater svojo zapustim? Nekako moram se upreti smrti ...«</p> <p>V čudnih mislih tri pozove k sebi: prvega izbral je Jožeta, duhovnika, drugo izbral je premožno meščanko, tretjega pa zbral je svoj'ga lastnega sosedu.</p> <p>Pride k njemu prvi, Jože, duhovnik. Stari Francelj razloži mu svojo zgodbo. »Prosi Boga za življenje, štiri jutra po pol minute. Dal ti on bo nesmrtnost večno,« pravi mu duhovnik.</p> <p>Moli Francelj štiri jutra, ne počuti se drugače, misli on si o duhovniku, naj le v cerkvi trosi šale. Drugi bo način, da on dobil bo, večno srečo in življenje.</p> <p>Pa pozove čez štiri leta, to izbranko – premožno meščanko. Eno uro ji razlaga, svojo željo, ki bi lahko skrajšal jo v minuto. Mine to meščanko volja, prej, ko sploh je znala, kaj bi stari Francelj rad. Reče ona mu iz glave: »Ah, ti Francelj ... ti bi rad nesmrtnost. Čaj si skuhaj, lipov čaj. Pij ga celi teden, da učinek bo.«</p> <p>Pojde ona, a Francelj tudi, ampak vsak v svojo stran. Čudi Franceljnova se žena, od kdaj Francelj kuha čaj? Kmalu razočaran je novi kuhar, čaj ne da mu nove moči in obupa hitro ta.</p> <p>Pa čez dve minuti pride sosed na obisk. Francelj vpraša ga sledeče:</p>	<p>za dobro letino pa še modrosti. Ne me zdaj še k sebi vzeti, saj imam za kaj živeti.</p> <p>K njemu pride Gregor, ranocelnik, k njemu stopi coprnic Pehta, pouči ga vaški norček Palček.</p> <p>Stopi k njemu prvi Gregor, ranocelnik.</p> <p>»Dajte ranocelnik, pomagajte mi pretentati smrt, dokler še vaš je um odprt.«</p> <p>»Jasno Francelj, zate vse bi naredil, ker si vedno me bodril. Pomagala pamet ti moja bo velika, če te to kaj mika.«</p> <p>»Seveda, z besedo na dan, komaj čakam, da pride na plan.«</p> <p>»Slušaj zdaj moje navodilo, da zdravilo dobro bo. Naj ti bo sreča mila, da življenje bo obrodila in v večnost te spustila. Odrtgaj jabolko, jabolko rdečo, pa res imel boš srečo. Rdeče zdrobi jabolko, da dobil boš dobro vodico. Če ta brozga spremeni se v plod, nesmrtnost tvoja za to je vzrok.«</p> <p>In res je jabolko odtrgat šel, zdrobil jo, spil sok njen, še zraven si zapel. Čakal je in čakal, da jabolko nazaj zraslo bi, a nič se spremenilo ni.</p> <p>Pa stopi predenj druga - coprnic Pehta. »Dragi Francelj, naše vasi modrost! Neumrlost dat čem jaz ti Pehta, jaz, ki vedno sem bila ti zvesta. Mnogo let obstaja pamet zdravniška, al' res pomagala ti bo pamet moja čarovniška. Glej obaro iz male miške, tam na oknu svoje hiške. Ta pomagala ti bo,</p>
--	--

<p>»Ti, ki dal si čez že pol stoletja, povej mi en recept, da bi živel jaz večno.« Nasmehne se mu sosed, pa pravi mu: »Pa Francelj, delaj ti na polju, pa mami daj pridelka, v nedeljo hodi v cerkev. Dobil boš to nesmrtnost, a to boš spoznal, šele, ko v nebesih boš pristal.«</p> <p>Misli stari Francelj tam pod lip'co: »Dober mi je ta moj sosed v dajanju nasvetov, delal bom jaz, kot je rekel, saj le on to zna, ko videl mnogo že je teh reči, takšnih in drugačnih, a vseeno učinkovitih.«</p> <p>Špela Šušтариč, 8. razred</p>	<p>da nesmrtnosti boš kos!«</p> <p>»Čakaj, čakaj, ti coprnica Pehta! Naj kokoška moja jo okusi, če delujejo li tvoji res poskusi.«</p> <p>Dvigne jo kokoško k sebi in ji hitro vrat odrobi. Kokoška je umrla, čarovnica pa v zemljo vdrla.</p> <p>Nazadnje stopi predenj vaški norček Palček, pouči ga o nesmrtnosti: »Zakaj li hočeš piti leka, ki ne bo nikoli, nikoli nesmrtnosti ti dal? Tebe, Francelj, vsi so pretentali, pravega ti leka niso dali. Jaz ti pravi zdaj recept povem, predno v večnost grem. Sam zvaril si boš zdravilo, ki te bo v vek vodilo. Delaj dobro s svojo roko, zanesi se na svojo oko. Dobro kmetijo vodiš ti, naslednike svoje o delu pouči, da bodo živeli dobro kakor ti. Truplo tvoje bodo pokopali, a v srcih njihovih za vedno bodo ostali spomini zali.«</p> <p>Naslednji dan pod lip'co staro spet stari Francelj postoji. »E, mislim, da Palček prav ima, življenju smisel znati da.«</p> <p>Nina Bahor, 8. razred</p>
--	--

INTERVJU S SUPER ANDREJEM SITARJEM

Intervjuvali smo Andreja Sitarja, ki je učitelj biologije, naravoslovja ter kemije. Vodi tudi čebelarski krožek. Intervjuvali smo ga zato, ker je letos na naši šoli nov in ker se nam zdi zanimiv, zabaven, rad filozofira in ima poseben dar za hitro govorjenje.

Koliko ste stari?

To je bolj osebno vprašanje ... Za tiste bolj radovedne pa 39.

Kakšni ste bili v osnovni šoli (po značaju)?

Zelo živ ...

Kdaj ste se prvič poljubili?

V OŠ.

S koliko dekleti ste že hodili?

Zelo veliko ... resnih zvez pa približno 10.

Kaj ste rajši: učitelj ali kuhar?

Zelo odvisno od tega, kaj je v prostoru oziroma loncu. Težko se je odločiti.

Kaj najraje skuhate?

Chilli chomcarne (portugalska jed) - to je govedina s čilijem in fižolom. Pa tudi pico, šodo, sadno torto (pečem samo sadne) ...

Ali znate pilotirati letalo?

Ja, seveda.

Ali ste trenutno v zvezi?

Ne ...

V kateri trgovini najraje kupujete svoja oblačila?

Obutev – Dr. Martens, kavbojke-Levi's. Drugače pa tudi na razprodajah, tržnici ... Tisto, kar mi je všeč.

Kje vam je bolj všeč. Tukaj ali na Otočcu?

Trenutno tukaj.

Kako bi opisali svojo popolno punco/fanta?

Težko vprašanje. Zaenkrat so mi všeč še punce in ne fantje. Boljše vprašanje bi bilo, česa ne maram na puncah. Ne maram pa, če so punce nezanimive. Moja idealna punca mora biti razgledana, rada mora imeti potovanja, kdaj pa kdaj pa se mora obleči tudi v trenirko in odstraniti ličila. Mora pa znati tudi kuhati in likati.

Ali vedno tako hitro govorite?

To že sam pri sebi sovražim. Zelo pogosto pa doma na Dolenjskem hitro govorim. Moram poudariti, da v šoli še kar počasi govorim oz. se trudim počasi govoriti.

Opišite sebe kot najstnika. Kakšen je bil vaš vzdevek v OŠ, gimnaziji?

Imel sem veliko vzdevkov. Nekaterih se več ne spomnim. Najbolj pa se spomnim vzdevka Speedy Gonzales. Rad sem delal probleme, rad sem imel ljudi in vse, kar sem počel, sem delal drugače od ostalih. Zelo hitro sem tekkel in tako ubežal vsem problemom, zato sem tudi dobil tisti vzdevek.

Kdo vse bi sestavljal vašo popolno družino (otroci, žena, hišni ljubljenci ...)?

Želim si imeti vsaj 4 otroke, polno hišo živali, in sicer psa labradorca ter papigo, ki bi jo lahko učil govoriti. Če bi že mogel, bi imel ženo (smeh). Živel pa bi seveda brez tašč.

Imate kakšno razvado (čokolado, cigareti, računalnik ...)?

Moje razvade so hobiji. No, pa tudi računalnik, ampak samo zaradi dela.

Vaši cilji za prihodnost so ...

Opisal vam bom dolgoročne: najti službo, narediti hišo z velik vrtom, imeti psa.

Imate raje blondinke, rjavolaske ali črnolaske?

Na videz so mi bolj všeč blondinke, ampak, ker so prismojene, imam raje črnolaske.

Kateri WC papir uporabljate?

Čisto odvisno, kje sem, trislojni ... (smeh)

NAŠA SUPER ŠPORTNIKA

Intervju s super **NINO BAHOR** iz 8. razreda

Zakaj se ukvarjaš s športom in kaj ti je pri njem najbolj všeč?

Ker pri tem uživam, veliko potujem, spoznavam nove prijatelje in se družim.

Kateri šport imaš najraje?

Zanimivi so mi vsi športi, najraje pa imam atletiko, saj jo treniram.

Kdaj si se začela ukvarjati z atletiko?

Starši pravijo, da sem že kot 3-letna deklica rolala okoli hiše, čeprav so bili rolerji preveliki, vozila sem se s kolesom in na vrtu ušpičila marsikatero vragolijo, zato so rekli, da pa še nekoč bo nekaj iz mene. Z atletiko se sedaj aktivno ukvarjam že tri leta.

Ali imaš kakšne posebne dosežke?

Imam kar nekaj medalj in pokal Dolenjske v atletiki za deklice do 12 let.

Ali imaš poleg športa še dovolj časa za učenje?

Da. Čas, ki ga imam na razpolago, si moram pametno razporediti za učenje, treninge in ostale aktivnosti.

Ali nameravaš v prihodnosti postati profesionalna športnica?

Vprašanje je, če bom kdaj to postala, verjetno ne. Zaenkrat imam še preveč aktivnosti, da bi se usmerila le v eno področje in od tega pričakovala profesionalnost.

Si pri športu usmerjena bolj tekmovalno ali se ukvarjaš z njim za sprostitiv?

Treniranje v klubu je pogojeno s tekmovanji, sicer pa mi je to v veselje in

mi je istočasno tudi sprostitev. Pri tem pa spoznam tudi veliko prijateljev.

Se prehranjuješ zdravo ali si kljub športnim aktivnostim pristaš hitre hrane?

Mislím, da se prehranjujem dokaj zdravo, kot vsi moji vrstniki pa včasih posežem tudi po hitri hrani.

Maruša Jesih, 9. razred

Intervju s super **JAKOBOM BAHORJEM** iz 9. razreda

Kateri šport imaš najraje?

Moj najljubši šport je rokomet.

Zakaj in kdaj si se odločil za športno kariero (za rokomet)?

Za športno kariero sem se odločil v 4. razredu, ko smo s šolo igrali mini rokomet. Potem pa sem začel trenirati tudi v Rokometnem klubu Črnomelj.

Koliko svojega življenja posvečaš športu?

Veliko, saj imam 4-krat na teden trening in med vikendi tudi tekme.

Ali imaš na področju športa kakšne posebne dosežke?

Največji dosežek smo dosegli v sezoni 2008/2009. Bili smo 4. na državnem prvenstvu.

Kaj imaš poleg športa najraje?

Poleg športa imam najraje folkloro. Pri njej plešem že 10 let.

Ali imaš poleg športa dosti časa za učenje?

Časa za učenje je zelo malo, a vseeno se da naučiti.

Ali nam zaupaš kakšno simpatijo?

To vam zaenkrat še ne povem. ☺

Ali jemlješ kakšne prepovedane substance?

Ne in nikdar jih tudi nočem jemati. Kar dosežem v športu, hočem doseči na fer način.

Kaj nameravaš doseči v športu?

Poskušal bom postati profesionalni rokometas in igrati v kakem bolj znanem klubu.

SUPER V DRUŽBI NAŠIH NAJBOLJŠIH TEKMOVALCEV

TEKMOVANJE IZ SLOVENŠČINE (Cankarjevo priznanje)

Mentorica: Mojca Pavlinič (2. razred)
Mentorica: Sabina Lukežič (3. razred)
Mentorica: Ivanka Šuštarich (4. razred)
Mentorica: Marija Vesna Frank (5. razred)
Mentorica: Nataša Podhostnik (8. in 9. razred)

Bronasto priznanje so usvojili:

- 2. razred: Žiga Gašperič in Nina Rogina
- 3. razred: Maja Šterk in Eva Puhek
- 4. razred: Nastja Saje, Marko Bahor in Kaja Metež
- 5. razred: Katja Fortun, Luka Kuzma, Špela Švajger in Tadej Žagar

Iz 8. in 9. razreda je na šolskem tekmovanju tekmovalo 13 učencev. Tjaša Šterk, Anja Švajger, Ema Štefanič so prejele bronasto priznanje in se uvrstile na regijsko tekmovanje, kjer sta Tjaša Šterk in Ema Štefanič usvojili **srebrno Cankarjevo priznanje**.

LITERARNI NATEČAJ Z DOMIŠLJIJO NA POTEPI

Mentorica: Nataša Podhostnik

Ana Gorše in Urška Štajdohar sta napisali detektivko Krvava prošnja. Za nagrado bosta dobili **lastno knjigo**, v kateri bo objavljena njuna detektivka.

EVROPA V ŠOLI

RAZISKOVALNI NATEČAJ

Mentorica: Nataša Podhostnik

Špela Šuštarich, Anja Švajger, Nina Bahor, Iva Panjan, Ema Štefanič so naredile raziskovalno nalogo z naslovom Biologični učbenik 8. Uvrstile so se na državni nivo.

LITERARNI NATEČAJ

Mentorica: Ivanka Šuštarich

Nejc Šuštarich se je s svojo sliko Prepir iz sveta bo pregnan uvrstil na državni nivo.

ZVEZA ZA TEHNIŠKO KULTURO SLOVENIJE – (mladi raziskovalci)

Mentorica: Nataša Podhostnik

V letošnjem šolskem letu smo izdelali dve raziskovalni nalogi.

Iva Panjan, Tjaša Šterk, Nina Bahor so naredile raziskovalno nalogo z naslovom Psi terapevti.

Ema Štefanič, Špela Šušтариč in Polona Gorše so naredile raziskovalno nalogo z naslovom Neznani leteči predmeti.

Obe raziskovalni nalogi sta prejeli bronasto priznanje.

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

Mentor/ica: (Andrej Prijanovič) / Anita Vrtin

Na šolskem tekmovanju sta Ema Štefanič in Uroš Simonič usvojila bronasto priznanje.

Na regijskem tekmovanju je Ema Štefanič prejela **srebrno priznanje**, na državnem tekmovanju pa je usvojila **zlato priznanje**.

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE (KENGURU – Vegovo priznanje)

Mentorica: Mojca Pavlinič (2. razred)

Mentorica: Sabina Lukežič (3. razred)

Mentorica: Ivanka Šušтариč (4. razred)

Mentorica: Marija Vesna Frank (5. razred)

Mentorica: Ljiljana Jankovič (6., 7., 8., 9. razred)

Bronasto priznanje so usvojili:

2. razred : Kaja Držaj in Žiga Gašperič

3. razred: Nik Režek Rončević in Miha Babič

4. razred: Kaja Metež, Nastja Saje in Ana Štajdohar

5. razred: Špela Švajger in Tadej Žagar

6. razred: Nina Helena Basarac

7. razred: Kristjan Panjan

8. razred: Anja Švajger in Ema Štefanič

9. razred: Valentina Metež in Jana Štajdohar

Srebrno Vegovo priznanje so usvojili Kristjan Panjan, Špela Šušтариč in Gašper Toman.

LOGIKA

Mentorica: Mojca Pavlinič (2. razred)

Mentorica: Sabina Lukežič (3. razred)

Mentorica: Ivanka Šušтариč (4. razred)

Mentorica: Marija Vesna Frank (5. razred)
Mentorica: Ljiljana Jankovič (6., 7., 8., 9. razred)

Bronasto priznanje so usvojili:

- 2. razred: Kaja Držaj
- 3. razred: Veronika Plut
- 4. razred: Marko Bahor in Kaja Metež
- 5. razred: Tadej Žagar in Luka Kuzma
- 6. razred: Nejc Šušтариč in Aljaž Babič
- 7. razred: Kristjan Panjan
- 8. razred: Špela Šušтариč, Urška Štajdohar, Gašper Toman, Blaž Bahor
- 9. razred: Polona Gorše, Valentina Metež, Tjaša Šterk, Ivana Veršič

Srebrno priznanje iz logike sta usvojila Kristjan Panjan in Špela Šušтариč.

TEKMOVANJE IZ FIZIKE (Stefanovo priznanje)

Mentorica: Ljiljana Jankovič

Bronasto priznanje so usvojili Špela Šušтариč, Ema Štefanič, Urška Štajdohar, Valentina Metež in Uroš Simonič.

Srebrno Stefanovo priznanje sta usvojili Ema Štefanič in Špela Šušтариč.

TEKMOVANJE IZ KEMIJE (Preglovo priznanje)

Mentor: Andrej Sitar

Bronasto Preglovo priznanje so usvojili: Ana Gorše, Urška Štajdohar, Ema Štefanič, Špela Šušтариč, Anja Švajger in Gašper Toman.

ČEBELARJI SLOVENIJE

Mentor: Andrej Sitar

Zlato priznanje so usvojile Ema Štefanič, Anja Švajger, Ana Gorše in Urška Štajdohar.

Ema in Anja sta zasedli 1. mesto v Sloveniji.

ROKOMET

Naši fantje so na občinskem tekmovanju v rokometu (v kategoriji starejši dečki) zasedli odlično **1. mesto**.

SUPER JE LETOS PRVIČ OBISKAL TUDI NAŠ VRTEC

Vrtec je pomemben za otrokov razvoj, za njegovo osamosvajanje. Otrokom zagotavlja možnosti za razvijanje sposobnosti razumevanja in sprejemanja sebe in drugih, razvijanje sposobnosti za dogovarjanje, upoštevanje različnosti in sodelovanje v skupinah in razvijanje sposobnosti prepoznavanja čustev in spodbujanje čustvenega doživljanja in izražanja. Poleg tega neguje radovednost, raziskovalni duh in domišljijo, spodbuja jezikovni razvoj, umetniško doživljanje in izražanje in gibalne sposobnosti ter spretnosti. Posreduje tudi znanja z različnih področij znanosti, iz vsakodnevnega življenja in razvija samostojnost pri higienskih navadah in pri skrbi za zdravje.

V sklopu naše šole deluje vrtec, ki ima tri oddelke in vanje vključuje otroke v starosti 1-6 let. Naš vrtec ima le tri oddelke, kar je naša prednost. Med seboj se bolje spoznavamo, se vsakodnevno srečujemo s starši in jih seznanjamo, kako je njihov otrok preživel dan v vrtcu.

Ko otrok napolni leto dni, se staršem poraja vprašanje: Kam z otrokom? V vrtec, seveda. In tako starši s svojim malčkom prvič vstopijo v igralnico, spoznajo vzgojiteljici in druge otroke v skupini, ki se ji bo njihov otrok priključil.

Sem vzgojiteljica in svoje delo imam rada. Tudi sama imam danes že velike otroke, a se še spomnim, kako mi je bilo hudo, ko sem svoje otroke prvič peljala v vrtec. Kot mama sem imela svoje pomisleke: Kako bo moj otrok sprejel vrtec? Mu bo všeč?

Vem, da se s takimi in podobnimi vprašanji srečujejo vsi starši. Zato staršem, ki prvič pridejo v vrtec skušam vsaj malo predstaviti del dogajanja v vrtcu. Predstavim jim naš program dela, z otroki zapojemo in zaplešemo, povemo kakšno prstno igrico. Poudarim, da smo vzgojiteljice strokovno podkovane in osebe, ki jim starši lahko zaupajo svoje otroke, saj je varnost otrok v vrtcu na prvem mestu.

Na začetku šolskega leta se skupine na novo oblikujejo. Otroci prehajajo iz ene skupine v drugo, nekaj je tudi novincev. V letošnjem šolskem letu smo skupina »gosenic« in v njej je 12 otrok v starosti 2-3 let. Ne smem pozabiti še ene članice naše skupine - Alenko Šimec, ki je pomočnica vzgojiteljice.

Otrok v tej starosti zelo rad posnema, pri čemer se poistoveti z novimi osebami. Zelo dobro si zapomni besede, rime in pesmice, ki jih z veseljem ponavlja. Skupinsko delo mu pomaga pri razvijanju samozavesti in zdi se, da je to zanj najbolj naravna oblika zabave in učenja. Stopiti v otroški svet, pomeni, stopiti v svet iger, pesmi, slik in pravljič. Prepletata se svetova domišljije in resničnosti, liki in živali oživijo. Otrok širi svoj besedni zaklad, spoznava nove besede, oblikuje prve stavke, sam pripoveduje zgodbe.

Vsak začetek nosi nove izzive, nove načrte in nova pričakovanja. Tako je tudi v vrtcu.

Skupaj z otroki preoblikujemo in okrasimo igralnico. Ideje za ustvarjanje največkrat črpamo iz narave, ki nas obkroža in je vedno zanimiva. Na naših prvih jesenskih sprehodih smo nabirali naravni material in iz njih na koprinah izdelali zanimive slike, ki smo jih uokvirili s

suhimi vejami. Le-te smo obesili na steno, igralnico nam krasijo tudi danes. A te slike so edina stalnica v naši igralnici. Aplikacije na steni menjavamo s spreminjanjem letnih časov, spreminjamo igralne koticke in menjavamo igrače.

Pa ostanimo še malo v jeseni. Kot skupina »gosenic« smo prepevali pesmice o gosenici, spoznali njen življenjski prostor in vsak izmed otrok je izdeloval gosenice z različnimi likovnimi tehnikami. Gosenice imajo v travi še veliko svojih prijateljev - živali. Nekatere izmed njim smo srečavali na naših sprehodih, spoznavali njihovo gibanje, prehrano in se učili pravilnega ravnanja z malimi živalmi. O živalih smo peli pesmice, plesali, poslušali zgodbe, skratka, skozi igro smo se učili in nadgrajevali svoje znanje.

Jesen je listje dreves obarvala v pisane barve. Opazovali smo sadovnjak in ugotavljali, kaj je zraslo na jablani. Jabolka, seveda. Saj veste, rdeča, okrogla jabolka, ki jih imamo vsakodnevno za sadno malico. Jabolka smo uporabili malo drugače in s pomočjo Zlate naredili jabolčni »štrudl.« Mmm, res je bil dober, morda tudi zato, ker smo ga naredili sami. Nad jabolki smo bili tako navdušeni, da smo izdelali še jabolka iz časopisnega papirja. Oblikovali smo krogle, jih pobarvali z rdečo barvo in obesili na »roke tistega drevesa, na katerem so zrasla«, je bil komentar Neje.

Raziskovali smo polje. Spoznavali in ogledali smo si zelenjavo in ostale poljske pridelke, a za nas je bila najbolj zanimiva buča. V vrtcu smo jo razrezali, se igrali z bučnimi koščicami in izdelali iz buče »strah«. Otroci so poslušali in obnovili v svojih besedah zgodbo Razbita buča in zaigrali na male melodične in ritmične instrumente. Bili smo pravi orkester, ki je ob hrupni

spremljavi instrumentov tudi zapel. Res nekoliko razglašen, ampak vaja dela mojstra, kajne?

Lepa jesen nas je zvalila na daljši sprehod, obiskali smo Tejin dom. Tejina mamica nam je spekla kostanj. Kostanj je bil tako okusen, da smo ga spekli še na našem šolskem igrišču. In kje je zrasel kostanj? »Tam daleč,« je povedala Larisa. Res je. Kostanj je zrasel tam daleč, v gozdu, ki je bil nekega lepega jesenskega dne cilj našega potepa. Naš vodič je bila Alenka, ki nas je vodila po

poljski poti. Otroci so lahko brezskrbno tekali, si ogledovali, kaj vse se najde na tleh. Na trenutek smo vsi zastali, saj smo videli divjega zajca, ki je tekel čez polje pred lovskim psom. Na naše zadovoljstvo je zajec pobegnil v gozd. Tudi mi smo šli za zajcem. V gozdu smo opazovali drevesa, pobožali lubje, potipali in povohali smrekove veje, brcali v suho listje na tleh, nabirali šiške. Otroci so se spotikali ob suhe veje, si jih ogledali in preizkusili mišice. Vsi skupaj so z lahkoto dvignili veliko vejo in z zadovoljstvom ugotovili, kako močni so! A nekdo je še močnejši od nas in živi v gozdu! No, kdo je to? Velik, kosmat, rad brunda? Medved, seveda! Tisti medved, o katerem smo prepevali pesmice, poslušali zgodbe in se igrali gibalne igrice. Z medvedom smo se igrali še naprej. Potrebno ga je bilo sestaviti. Poiskali smo dve roki, eno glavo, en trebuh in dve nogi. A medved ima šape. Koliko jih ima? Pa smo tam!

Pri matematiki! Kot vidite, v vrtcu izkoristimo vsako priložnost, da v igro in govor otrok vpeljemo matematiko. Otrokom želimo približati matematiko na njemu zabaven in privlačen način in načrtovati dejavnosti, v katerih razvija svoje miselne procese. Izkoristimo otroško radovednost, ga seznanimo s števili, da šteje, odšteva na njemu razumljiv način. Nič zato, če se zmoti. Vzgojiteljici mu pomagava, da sam pride do

pravilnega rezultata.

Najlepši mesec v vrtcu je december. To je mesec, ko se odpravi na pot znani dedek Mraz. Debelušen možic v rdeči obleki, ki nam nosi darila. Ima rad otroke, pa tudi otroci imajo radi njega. A ne samo otroci. Tudi mi odrasli ga imamo radi, sploh pa, če na nas ne pozabi.

Vrtec je dobil praznično podobo: na hodniku smo postavili veliko jelko in na njo obesili novoletne lučke in okraske, ki smo jih izdelali iz slanega testa. Pod njo smo postavili zaprašene sani, le toliko, da bi spomnili dedka Mraza na snežinke, na katere je letos pozabil. Dedek Mraz je le eden, otrok je veliko in vsak bi rad svojega dedka Mraza, kateremu bi šepnil, kaj si letos želi. Zato si je vsak otrok izdelal svojega. Pri izdelavi smo uporabili časopisni papir, vodo in moko, rdečo barvo in belo vato. A s tem našega dela še ni bilo konec.

Le kakšni so to prazniki, če ne diši po piškotih? Tudi v naši igralnici je zadišalo, saj so otroci s pomočjo Alenke spekli ajdove medenjake.

V decembru se je na naši šoli vedno nekaj dogajalo, predvsem ob koncu tedna. Vrstile so se prireditve, med njimi tudi Pevski večer, na katerem se je naša skupina predstavila s pevskega točkama.

In končno smo ga dočakali, saj veste koga!? Obnovljena šolska telovadnica je bila to popoldne polna staršev in njihovih otrok. Na odru so zaživele lutke in pripovedovale zgodbo o snežaku, ki je bil sam. Ob koncu zgodbe Snežak najde ženo prav tako najde pot k nam dedek Mraz. Obdari otroke in obljubi, da bo poiskal babico Zimo in ji povedal, da v Vrtnu Dragatuš zelo težko čakajo na prvi sneg.

In res, v januarju so nas razveselile snežinke. Zima nam je prinesla veliko veselja in možnosti za igre na snegu. Iz kleti smo potegnili zaprašene sani in bobbe, našli smo

tudi »lopate.« Seveda so otroci morali ugotoviti, kako se pravilno sede na njih, da se lahko spustiš čim dlje po hribu navzdol. Po začetniških težavah jim je uspelo in, ššššš, so se že peljali po hribu navzdol.

Naslednji mesec je v naš oddelek prinesel spremembe. Skupina se je na novo preoblikovala; najstarejši otroci so odšli v starejšo skupino, nam sta se pridružili Lara in

Ana. V naši igralnici so našli dom paličnjaki.

Lepe zimske dneve smo izkoristili za sankanje in igre na snegu. Zimsko vzdušje je bilo tudi v igralnici, kjer smo iz kaširanega papirja izdelali snežaka. Pozabili nismo niti na njegov klobuk, ki je bil »barve kot nebo«, rdeč kot sonce in rumen kot Petrin pulover. Snežaku smo izbrali, pravilno poimenovali, prešteli in nalepili tri okrogle gumbе.

Nekega dne v vrtec ni bilo otrok! V igralnico so prišle male maskare: miška, zajček, slonček, kuža in ostale šeme. Igrale so se s puzzli, zlagale kocke in en-dve-tri vse pripravile za seboj. Zaplesale in zapele so ob glasbi s CD-ja, nato pa se odpravile na potep po šoli in se kratko ustavile v 2. razredu, kjer so ob igranju čarovnice na čisto pravo harmoniko zaplesale Ringa raja.

Maškare preganjajo zimo in kličejo pomlad. Pomlad pride čisto tiho. A kaj se zgodi, če imamo pokrite oči – slišimo tudi takrat? Seveda slišimo! »Slišimo z ušesi,« je bil Kajin komentar. Preizkusili smo se, kako dobro slišimo, in spoznavali, da se veliko

bolje sliši, če govori le eden, ostali pa poslušajo ... A, kako je to težko!

Spoznali smo meter in osebno tehtnico, izmerili našo velikost in težo, vse to pa s simboli označili na žirafi in slonu in ponazorili z grafi. Preko igre smo spoznavali različne pripomočke za merjenje, se z njimi igrali in se preizkusili v risanju ravnih črt,

trikotnikov, krogov. Otroci so širili besedni zaklad, spoznavali nove besede, matematične pojme in se ob tem zabavali in igrali. Pomembno pa je bilo predvsem naše druženje, prijetno in zanimivo delo ter otrokovo zadovoljstvo ob nastalih izdelkih, pred katerimi so se radi ustavljali in jih medsebojno »pokomentirali«.

Na prehodu zime v pomlad je čas, ko v številnih vrtcih poteka okoljevarstveni projekt ZELENI NAHRBTNIK. K nam so ga prinesli otroci iz Vrta Vinica in nam dali 3. naloge:

1. izdelajte prehrambeno piramido,
2. naredite sadno solato
3. in se čim več gibajte na svežem zraku.

Zastavljenih nalog smo se resno lotili. Že izdelano prehrambeno piramido smo si ogledali na plakatu in ugotavljali živila, ki so za nas pomembna in za naš organizem zdrava. V roke smo vzeli škarje in iz prospektov trgovin izrezali omenjena živila in jih lepili na našo piramido. Pri razporejanju so nam nekatera živila res delala preglavice, a smo jih na koncu le prilepili na pravo mesto. Naloga je bila za otroke težka in so potrebovali veliko pomoči s strani vzgojiteljic, zato pa je bila druga naloga lažja. Z noži so narezali različno sadje, vse skupaj stresli v veliko skledo in dobro premešali. Ta dan je bila to naša sadna malica. Najlažja je bila zadnja naloga, saj gredo otroci vsak dan na sprehod ali pa se igrajo na šolskem igrišču, če nam le dopušča vreme. Po opravljenih nalogah smo Zeleni nahrbtnik odpeljali v Vrtec Loka Črnomelj.

Mesec april nas je pozdravil s cvetočim grmovjem, tulipani. Narava se spreminja, spremembe so se zgodile tudi v naši igralnici. Premaknili smo igralne koticke, prebrali in zamenjali igrače. Izdelali smo novi stenski dekoraciji: hišo z okni, iz katerih se smeji otroci naše skupine, in velike tulipane. Kakšne barve so, to pa ste najbrž uganili že sami: rdeči, rumeni, zeleni in modri.

Travnik je za otroke velik in zanimiv prostor za raziskovanje. V travi smo nabirali in pihali regratove lučke, opazovali z lupo male živali, ki so se skrivale v travi, in lovili metulje. Spoznali smo razvoj od gosence do metulja in ga izdelali, saj smo metulje potrebovali pri dramatizaciji zgodbe Trije metulji.

Čas, ki ga otroci preživijo v vrtcu, vedno hitro mine. Dejavnosti, v katerih sodeluje otrok, so raznolike. Nudimo jim veliko izzivov in možnosti, da vedno spoznajo nekaj novega. Otrok res sodeluje v skupini, a je še vedno posameznik, s svojimi željami in zahtevami. Z Alenko ga podpirava pri njegovem napredku in krepitvi samopodobe, ima možnost razvijati se celotno in da se dobro počuti med nami.

Naj omenim še starše, ki so v vrtcu prav tako pomembni.

Za otroka je zelo pomembno, da je sodelovanje med vzgojiteljico in starši dobro, saj smo vsi soudeleženi v njegovem razvoju. S straši se srečujemo na različnih delavnicah, ki so tudi priložnost, da se medsebojno bolje spoznamo in družimo.

Del našega dela lahko straši spremljajo skozi razstavljenе likovne izdelke otrok, na velikih panojih na hodniku in na internetni strani vrtea, ki jo urejam (http://www2.arnes.si/~osnmksd2/vrtec_dragatus.htm). O poteku dela jih seznanja sklop, iz katerega so razvidne načrtovane dejavnosti. Kako poteka delo v skupini tekočega sklopa, pa je razvidno s fotografij, na katerih je ujet utrinek aktivnosti otrok v oddelku.

V vrtcu se igra, delo in učenje prepletajo. Za naloge, ki jih otrok rešuje v igri, je bolj motiviran in jih ne občuti kot vsiljene, zato v njem ne izzovejo frustracij. Otrokove želje najdejo v igri najbolj svoboden izhod, hkrati pa jih otrok v igri tudi zavestno omejuje, ker se prostovoljno podreja raznim pravilom igre ter tudi nalogam, ki so zastavljene v raznih vlogah. Ker je igra tesno povezana s potrebami otrok, lahko otrok z igro zadovoljuje tudi svoje socialne potrebe. Otrok se igra z različnimi soigralci, pa tudi z različnimi igračkami. V igri pridobiva številna spoznanja na čutnem področju in na področju motorike, razvija spretnosti, pridobiva izkušnje na ustvarjalnem, socialnem in spoznavnem področju.

In za konec?

Z majhnimi koraki spoznavamo svet okoli sebe, ki postaja vedno bolj zahteven in nepredvidljiv. Spoznavamo, da smo vsi pomembni, tudi narava, za katero moramo skrbeti. In da se v življenju vedno učimo. Otroci od nas, odraslih, pa tudi odrasli od otrok.

Zapisala vzgojiteljica Vladka Štruel

ŽIVLJENJE NAŠIH DEDKOV IN BABIC

V mesecu aprilu sva se skupaj z otroki iz skupine 4-6 let lotili projekta "Življenje naših dedkov in babic". Namen in cilj projekta je bil, da otroci spoznavajo, da je bilo življenje ljudi v preteklosti drugačno, in ga primerjajo z življenjem danes.

Na začetku naju je zanimalo mnenje otrok o življenju ljudi nekoč. Zato sva jim zastavili nekaj vprašanj, na katere sva dobili zanimive odgovore. Naj naštejemo le nekatere izmed njih:

- Živel so v hišah, ki so bile zgrajene iz lesa, kamna, gline in slame. Streha je bila pokrita z listjem ali slamo. Tla v hiši so bila pokrita z deskami, slamo, kamni ali zemljo.
- V kuhinji so imeli "šporhet", ne tak kot danes, ampak star. Eden izmed otrok pa je menil, da "šporhetov" niso imeli, ampak so imeli kamen. Iz kamnov so naredili krog, na sredino so dali drva in s kamni prižgali ogenj. »Pa deske so imeli zložene in potem so imeli nekaj gor obešeno in lonec iz gline, ki je visel.« Posode so bile iz gline in iz železa, take, kot jih imajo danes v trgovinah.
- Jedli so ribe, kruh, riž, korenček, jabolka, meso, sir, kokoši, češnje, klobase ... Pili so kravje in kozje mleko.
- Na vprašanje, ali so imeli hladilnik, so vsi otroci v en glas odgovorili: "NE." Meso so pozimi dali na led. Salame in meso so dali v "špajzo" ali pa v sušilnico. Poleti mesa niso jedli.
- Umivali so se v potoku, vodnjaku ali pa so šli vodo iskat v jezero ali reko. Pozimi so se kopali v kadi, kamor so nalili vodo, ki so jo prej segreti na ognjišču.
- Spali so na lesenih posteljah ali pa na slami, peči in na senu. Vsi so spali v eni sobi.
- Igrače so bile lesene. Sicer se pa niso veliko igrali, saj so morali hoditi na pašo, pomagati na polju, hraniti živali, molsti krave ...
- Obleka je bila revna in raztrgana. Mamica, stara mama ali babica so doma šivale bele srajčke. Oblačila so bila tudi "štrikana", in sicer so "štrikali" pozimi. Obuti so bili v lesene natikače.
- Prevažali so se s kolesi, konji, lesenimi vozovi, saj avtomobilov ni bilo.

Da bi preverili, ali so bile njihove trditve pravilne ali napačne, smo med starimi starši, babicami, dedki, tetami ... izvedli anketo. Vprašanja za anketo sva sestavili skupaj z otroki. Razdelili smo 19 anketnih vprašalnikov, nazaj smo jih dobili 15.

Otroke je zanimalo naslednje :

- Iz česa je bila narejena hiša, v kateri ste živeli?
- Kakšne so bile postelje, na katerih ste spali?
- Kakšna je bila kuhinja?
- Kaj ste jedli vsak dan in kaj ob praznikih?
- Kje ste kuhali?
- Kako ste zakurili ogenj?
- Kje ste dobili vodo?
- Kje ste prali in obešali perilo?
- Kje ste imeli stranišče in kakšno je bilo?
- Ali ste imeli elektriko (če ne, kaj ste uporabljali za razsvetljavo)?
- Kako ste bili oblečeni in obuti?
- Kaj ste delali pozimi?
- S čim ste se igrali in iz česa so bile narejena igrače?
- Ali ste hodili v vrtec in šolo?
- Ali res ni bilo trgovin?

Otroci so dobili na svoja vprašanja veliko zanimivih odgovorov. Izvedeli smo, da so bile včasih hiše lesene, hlev in klet sta bila zgrajena iz kamna. Nekatere hiše so bile sezidane iz opeke, ki so jo ročno izdelali iz ilovice in jo sušili na ognju. Streha je bila pokrita s slamo. Nekatere hiše so bile ometane. Spali so na lesenih posteljah, ki so bile postlane z blazino, polnjeno s koruznim ličkanjem ali slamo. Vzglavniki so bili polnjeni z gosjim ali s kokošjim perjem. Posteljnina je bila izdelana iz domačega platna. Kuhinja je bila v veži. Tla so bila pokrita z deskami, ki so jih ribali s sirkovo krtačo. Štedilnik je bil zidan, kurili so z drvmi. V kuhinji so imeli še kredenco, stalažo, kabelnik za vedro z vodo, sklednik za lončeno posodo, mizo z mentrugo za mesiti kruh ... Jedli so repo, zelje, močnik, ocvirke, zmesni in črni kruh, pometeno kašo iz bučk in koruzne moke, ajdove žgance ... Pili so kislo mleko, čaj, "žornano" mleko, belo kavo iz praženega ječmena ... Ob praznikih pa so spekli beli kruh, potico, šarkelj, prosto potico, pogačo, piščanca, jagnjetino ... V nekaterih družinah so jedli meso samo v četrtek in nedeljo ter ob praznikih. Kuhali so na štedilniku na drva ali v krušni peči, in sicer v aluminijastih loncih. Ogenj so zakurili z brezovimi vejicami, treskami, iztesanimi iz brezovega hloda, z "lučjo" - tesan topol, ki se je poparil, da se je lažje tesalo, in pa vžigalicami. Vodo so dobili v vodnjaku, studencu, potoku, izviru ... Kasneje pa je vodo črpal hidrofor, da so jo lahko točili iz pip. Perilo so kuhali v kotlu in ga izpirali v potoku. Ali pa so prali v studencu, pri vodnjaku, vaškem kalu ...

Namesto pralnega praška so uporabljali pepel ali pa milo, ki so ga naredili doma. Nato so ga obesili na plot, "gank", drog, zunaj na vrt ... Pozimi so ga sušili v kuhinji. Stranišče je bilo leseno s pokrovom in zraven hiše. Rekli so mu tudi "na štrbunk". Namesto toaletnega papirja so uporabljali časopisni papir. Pri nekaterih hišah niso imeli elektrike ali pa je prišla kasneje. Zato so si svetili s petrolejkami, svečami, krpami, namočenimi v mast, ali pa so izrezali luknjo v debelo repo in dali v njo loj in "taht" - pleteno vrv. Oblečeni so bili skromno. Poleti so bili večinoma bos, pozimi so nosili čevlje. V družinah, kjer je bilo več otrok, so obleke nosili drug za drugim. Oblačila so šivali in pletli doma ali pa so jih dobili iz tujine. Deklice so nosile krila in oblekice. Pozimi so "cofali" kokošje perje, predli volno, pletli, kvačkali, iz koruznega perja so pletli predpražnike, popravljali orodje, tesali luč, se sankali, kepali ... Dolge zimske večere so si krajšali s petjem, pripovedovanjem zgodb, igranjem igre špano ter hodili s kurami spat. Igrali so se z igračami, ki so jih izdelali doma, in sicer: punčke in žoge, narejene iz cunj, piščalke iz lipe, rog iz leskovega lubja. Igrali so se s kamenčki, glino, zemljo, blatom, mahom, šibjem, fižolom ... V vrtec niso hodili, saj so jih čuvale mame, babice ... Sicer pa vrtec takrat tudi ni bilo. V šolo pa so morali hoditi, vendar je bila marsikje šola bolj za bogate, saj so revni otroci delali doma. Včasih tudi ni bilo toliko trgovin, kot jih imamo danes, in v njih ni bilo možno kupiti toliko artiklov, kot jih je sedaj. V eni trgovini so lahko kupili vse od hrane do orodja. Največkrat so kupovali pri Štefaniču ali pa v Zadrugi trgovini v Dragatušu. Peš so se odpravili tudi v Črnomelj.

Otroci so tako dobili veliko odgovorov na svoja vprašanja. Vendar našega raziskovanja še ni bilo konec. Na obisk smo povabili Leonovo staro mamo. Ga. Pavlina Movrin se je našemu vabilu z veseljem odzvala.

Srečanje je potekalo v prijetnem in sproščenem vzdušju. Otroci so jo ves čas pozorno poslušali, ji postavljali različna vprašanja ter z njo peli in plesali.

Zapeli in zaplesali smo naslednji pesmici :

Sijaj, sijaj sončece,
kam ti teče kolčece,
pred županja vrata.
Kaj župani delajo,
pogačico si režejo
mrvica odpade,
grlica popade.
Pusti, pusti grlica,
to je božja mrvica.

Ujsa, balujsa,
puna gora jabuk,
fantički tresejo,
dekllice berejo.
Čakte, čakte dekllice,
ne bote z nami spale,
bote gor na hiši s čibami.
(Po ustnem sporočilu:
Ana Kocjan, roj. 1901.
Dragovanja vas)

Igrače, s katerimi so se igrali, so si morali narediti sami, ali pa so za pomoč prosili svoje starše, babice, dedke, brate, sestre ...

Leonova stara mama nam je pokazala, kako so si dekllice naredile punčko iz cunj.

Ob koncu našega druženja smo se igrali igro "farbice".

Kako se igro igramo?

- Otroci sedijo v vrsti, poimenujejo se po eni barvici.
- Gospodar stoji pred otroki.
- Pride angelček in reče: CIN, CIN.
- Gospodar: Kdo je ?
- Otrok: Angelček iz nebes.
- Gospodar: Kaj bi rad?
- Otrok: Eno barvico.
- Gospodar: Izberi si jo!
- Otrok ugane barvico in ga odpelje iz vrste. Če ne ugane barvice, angelček odide sam.

Sedaj pride vrag.

- Vrag: TON, TON.
- Gospodar: Kdo je?
- Vrag: Vrag iz pekla.
- Gospodar: Kaj bi rad?
(igra se enako nadaljuje)

Igre je konec, ko so odpeljane vse »farbice«.

Poslovali smo se od Leonove stare mame ...

... in se z otroki dogovorili, da se bomo tudi mi preizkusili v šivanju punčk iz krpic ...

... in izdelovanju hišic iz mahu in vejic.

Ves čas projekta smo pridno prinašali v vrtec stare predmete, fotografije in knjige. Otroci so pripovedovali, zakaj so se predmeti uporabljali, iz česa so narejeni ... Prinesene predmete smo tudi likovno upodobili in v igralnici pripravili razstavo.

Naš projekt smo zaključili z ogledom Obrške domačije v Obrhu, kamor nas je peljala ga. Stanislava Badjuk. Med ogledom nam je pripovedovala, za kaj so se posamezni predmeti uporabljali. Otroci so si z zanimanjem ogledali staro hišo in poslopja ob njej.

Otroci so bili ves čas projekta zelo aktivni, veliko so spraševali, saj jih je tema zanimala. Izvedeli so veliko novega in ugotovili, da je bilo življenje nekoč bolj umirjeno, veselo, so pa morali doma več delati in pomagati svojim staršem. Vendar si danes ne predstavljajo življenja brez elektrike, televizije, računalnikov in mobilnih telefonov oz. brez vsega tistega, kar jim danes zapolnjuje prosti čas.

V projektu so sodelovali otroci iz skupine 4–6 let in vzgojiteljici Andreja Kmetič in Vesna Noč Pavlakovič.

Zapisala Andreja Kmetič

HORO-SUPER-SKOP

OVEN

V tem mesecu se boš rahlo dolgočasil/a in vsi ti bodo šli na živce. S sošolci se boš veliko prerekal/a, zato boš raje večino časa preživel/a v sobi. Izgubljeni boš začel/a prijatelje, saj se boš zapiral/a sam/a vase. Proti koncu meseca pa se bodo vaši odnosi izboljšali. Tvoje ljubezensko življenje bo čisto na dnu. Tvoja simpatija te sploh ne bo hotela pogledati in zato boš ves čas slabe volje. Nikar si tega ne jemlji k srcu, ker je za ljubezen še veliko časa, sedaj pa se raje bolj posvečaj šoli.

BIK

Ves mesec boš dobre volje, s čimer se boš prikupil/a svojim prijateljem. Razumel/a se boš tudi s sošolci, s katerimi se sicer ne družiš. Večino časa boš preživel/a zunaj na kolesu. Ta mesec ti bo od športov še posebej pri srcu kolesarjenje, s čimer boš tudi izboljšal/a svojo kondicijo. Med svojim pohajkovanjem po naravi boš srečal/a osebo, ki si bo zelo želela tvoje družbe. Zato oči na peclje, da ne spregledaš očitnih ljubezenskih znakov.

DVOJČKA

Ker ti bo primanjkovalo časa, si boš moral/a narediti načrt, saj ti ne uspe dokončati ničesar, česar se lotiš. Ne posveti toliko časa izbiri prave barve za podčrtavanje stavkov v zvezku, ampak se jih preprosto nauči. Prišlo bo do nesporazumov med tabo in tvojo/tvojim najboljšo/im prijateljem/prijateljico. Če te njene/njegove besede užalostijo, ji/mu to preprosto povej. Za ljubezen ti bo zmanjkalo časa. Ampak ti se s tem ne obremenjuješ, saj ti to trenutno sploh ni pomembno.

RAK

Tvoja soba je nujno potrebna čiščenja, zato se je loti, še preden se začnejo počitnice. Čeprav te to ne bo niti malo mikalo, saj te kar razganja od ljubezni in volje do življenja. Tvoje ljubezensko življenje bo na vrhuncu, zato boš ves čas nasmejan/a. Čeprav boš že skoraj pozabil/a, da je treba hoditi v šolo, se vseeno potruji in poskusi pouku slediti še zadnji mesec. Med počitnicami boš veliko hodil/a po trgovinah in zapravljal/a kar nekaj denarja. Mama nad tem ne bo niti malo navdušena. Kmalu pa ti bo nakupovanje postalo dolgočasno in boš izbral/a drugi hobi.

LEV

Tvoja ustvarjalnost bo na višku, kar bodo opazili tudi učitelji. Nasploh bo ta mesec poln lepih doživetij. Starši te bodo presenetili in ugotovil/a boš, da te razumejo. V ljubezni bodi previden/a, saj boš lahko na koncu razočaran/a. S prijatelji se boš ves čas zabaval/a, nakar boš ugotovil/a, da te za tvojim hrbtom ogovarjajo. Ne sekiraj se, ker boš kmalu našel/a svoje prave prijatelje, s katerimi boš preživel/a čudovite počitnice. Malo ti bo žal za tvoje stare prijatelje, a boš zelo hitro pozabil/a na lepe trenutke z njimi.

DEVICA

Tvoja dobra volja bo minila, ko boš ugotovil/a, da se ti za hrbtom vsi posmehujejo. S tem se ne boš obremenjeval/a, saj boš polno zaposlen/a z delom za šolo. Časa za druženje s prijatelji ti ne bo ostalo veliko. Komaj boš čakal/a počitnice, da si odpočiješ ter nabereš energijo za novo šolsko leto. Tvoje ljubezensko življenje se ne bo spremenilo, čeprav si boš zaželel/a sprememb. Starši bodo zelo zadovoljni s tabo, zato boš v nenavadno dobrih odnosih z njimi.

TEHTNICA

Vzel/a si boš dovolj časa za poboljšanje svojih ocen. Vendar pazi, da se s svojim obnašanjem ne zameriš kateremu učitelju/učiteljici. Malo boš pozabil/a, kako je biti zaljubljen/a, ampak ne za dolgo, saj boš spoznal/a osebo, ki ti bo všeč. Sprva boš počitnice preživljal/a z lenarjenjem, kmalu pa te bo zajelo poletno vzdušje in že boš zunaj s prijatelji.

ŠKORPIJON

V šoli ti bo šlo vse bolje in z vsako uro se boš bolj priljubil/a učiteljem. Med poukom boš mislil/a le nanj/o. Čeprav se ti bodo fantje/punce kar metali pred noge, se pazi, da boš izbral/a pravo/ega. Prijatelji ti bodo v veliko oporo, saj jih boš potreboval/a, ker boš imel/a doma težave. Poletje boš preživel/a zasanjano, saj ne boš mogla odmisлити svojega/svoje fanta/punce.

STRELEC

Zavidali ti bodo, ker ti bo vse teklo kot po maslu. V šoli ti bo šlo odlično in kot nalašč bodo tudi ocene zelo lepe. V ljubezni ti bo šlo zelo dobro in boš zelo srečen/a, ker se bo tvoja simpatija začela zanimati zate. Tvoji prijatelji te bodo razočarali, saj te ne bodo podprli pri tvojih odločitvah. To poletje bo zate polno izkušenj.

KOZOROG

V šoli ne boš nič drugačen/na, le mnenje o posameznem učitelju se ti bo spremenilo. Tvoj/a fant/punca te bo zapustil/a in ob tem boš zelo razočaran/a. Potrtost pa bo kmalu minila, saj se bo vse lepo razpletlo. Samski, čakajo vas prave romance, ki bodo prinesle prijetne izkušnje. Pazi se ljudi, rojenih v znamenju škorpiona, leva in device.

VODNAR

V šoli se ti bo stanje poslabšalo, saj te bo prijela puberteta. Tistemu, ki ti je všeč, boš to priznal/a, vendar njegovemu/njegovi prijatelju/prijateljici to ne bo všeč, saj je bil/a že dolga leta zaljubljena vate. Počitnice ti bo pokvarila devica, ki ti bo prevzela ljubezen. To te bo potrlo, vendar se bo tvoje stanje poboljšalo, ko boš slišal/a govornice, da se nekdo zanima zate.

RIBI

V šoli ti ocene ne bodo ravno všeč oziroma tvojim staršem, ti pa se na to sploh ne boš oziral/a. V ljubezni ti bo šlo kar dobro, čeprav se boš svoje simpatije kmalu naveličal/a. Na koncu pa se bo med vama dobro končalo in boš zelo ponosen/a na to, da je nekdo zaljubljen vate. Med počitnicami si boš našel/a veliko novih prijateljev in prijateljic. Toda pazi, da pred njimi ne rečeš česa, kar bi lahko pozneje obžaloval/a.

SUPER RAZVEDRILO

Odgovori na vprašanja. Obkroži črko pred pravilnim odgovorom in jo vpiši v tabelo.

1. Kako je ime učiteljici novinarskega krožka?
2. Kako je ime urednici?
3. Kako se imenuje naša šola?
4. Kako je ime ravnateljici naše šole?
5. Katerega meseca se začnejo zimske počitnice?

1	
2	
3	
4	
5	

E Julijana

F Oš Valentina Vodnika

O Micka

U Polona

G Nada

J decembra

R februarja

P Oš Komandanta Staneta Dragatuš

Z Sandra

S Nataša

Reši križanko in črke na oštevilčenih poljih vneseš v geslo.

V kaj so Egipčani pokopavali umrle?	3		5						
Ime grškega boga.				1					
Slovensko mesto na L.			2						
Ime ustanove, v kateri poučujejo otroke?									
V katerem letu smo?	6	7	8	9					
Ime grškega polisa na A.									
Kako se imenuje država, v kateri govorijo slovensko?									
Kako se imenuje glavna človeška mišica?				4					

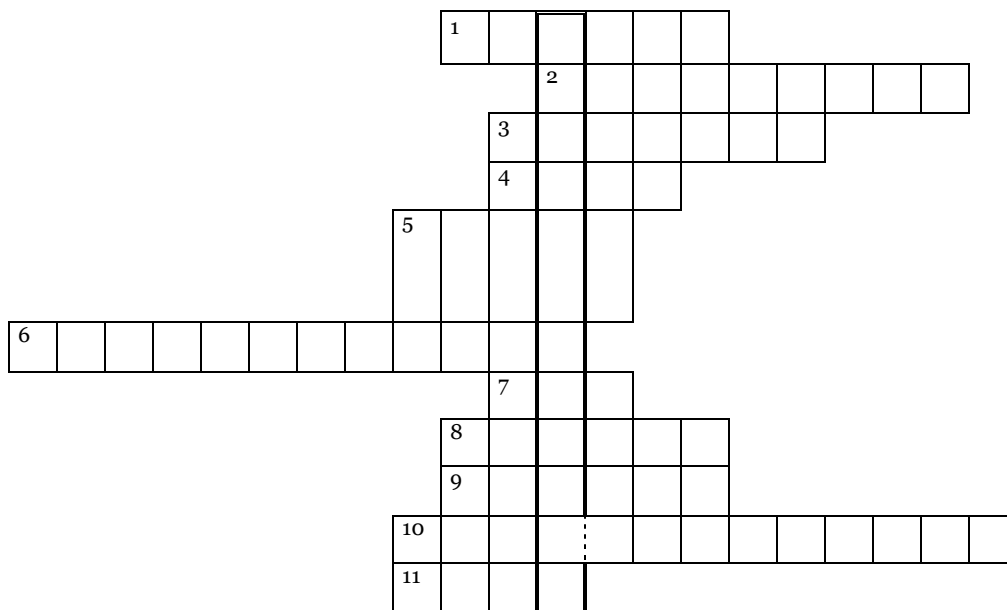
Geslo:

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

6	7	8	9
---	---	---	---

Reši križanko in dobi boš geslo – ime in priimek znanega človeka!

1. Soška ...
2. Vozilo, ki prevaža tovor.
3. Ime, ki se največkrat uporablja v vicih.
4. Pozimi ga je vedno dovolj.
5. Kako se imenuje naše šolsko glasilo?
6. Oseba, ki se ukvarja z računalniki.
7. Nogometaši ciljajo na gol, košarkarji pa na ...
8. Ime, ki je značilno za dijake prvih letnikov SŠ.
9. Planet, na katerem živimo.
10. Dekle, ki ima kitke in je zelo močno.
11. Žival, ki se boji miši.

GESLO:

						X						
--	--	--	--	--	--	----------	--	--	--	--	--	--

SUPER VERZI

Kaj bi lahko bilo lepšega od tega, da si v mojem objemu? To, da si v mojem srcu.

Ko umrem, bom zagotovo šel v nebesa, saj sem vse življenje zapravil v peklu.

Ljubi me zdaj ali nikoli, saj je vseeno.

Čakam te, čakam, v pomladanski temi, me srček boli, ker tebe še ni.

Bog je dal svojim angelom krila, razen eni/enemu, ki ni hotel, da bi odletel in ga podaril meni. Ta angel si TI!

Cigareta je zvitek tobaka, ki ima na eni strani ogenj, na drugi bedaka

Pošiljam ti en pozdrav kar tako,
da bi se imel lepo,
da ti pri srcu bo toplo.
Ko odšla boš stran, pogrešala te bom in
nikdar pozabila te ne bom!

Rada sem te imela, rada te imam, rada te bom imela za vedno!!!

Najino prijateljstvo je veliko - ko ti jočeš, jaz jočem. Ko se ti smejiš, se jaz smejim. Ko ti skočiš skozi okno, jaz pogledam in se naprej smejim!

Maruša Jesih, 9. razred

SUPER VICI

Prašek

Kaj dobimo, če zmešamo Črnogorca in prašek?
Uspavalni prašek.

Snežne verige

Pride menih v nunino sobo in vidi nuno, kako se samozadovoljuje z ledom. Vpraša jo, kaj počne. Nuna odgovori, da si jo zaščituje ... Čez dve uri pride nuna k menihu in vidi, da si menih natika rožni venec na svoj spolni ud. Vpraša ga, kaj dela. Menih odgovori, da si natika snežne verige.

Drek

Gresta dva črva v gostilno. Eden si naroči drek s čebulo, drugi pa samo drek, da mu ne bo smrdelo iz ust.

Kolesa

Se nune peljejo s kolesom in pride mimo menih in jih vpraša, če bi šle molit v cerkev. Nune v en glas odgovorijo, da ne, da se bodo še malo vozile. Čez deset minut pride zopet menih in vpraša, če bi šli molit. In nune odgovorijo, da ne, da se bodo še malo vozile. Čez eno uro zopet pride menih in zopet vpraša, če bi šli molit, in nune zopet odgovorijo, da ne, da se bodo še malo vozile. Menih pa reče, da bi bilo bolje, če bi si nataknille sedeže.

Na trebuhu

Vdovec je rekel župniku:

"Ženo pokopljite tako, da bo ležala na trebuhu!"

"Zakaj pa to?" ga je župnik začudeno vprašal.

"Če se bo zbudila, bo kopala navzdol in ne navzgor!"

Film

Upokojenec je šel v kino, da bi si ogledal pornografski film. Ko se je vračal proti domu, je srečal znanca, ki ga je vprašal, kje je bil. Upokojenec je odgovoril: "V kinu. Ogledal sem si zgodovinski film."

Odvečna juha

V samostanu so gradbeni delavci renovirali prostore. V kuhinji so nune skuhale preveč juhe, zato je mati prednica naročila nuni Mariji, naj odvečno juho odnese delavcem, saj so verjetno pošteno lačni.

Nuna Marija je sklenila, da bo delavce prej malo povprašala o veri, da bo videla, ali so verni ali ne. Ko je prišla z juho na gradbišče, je vprašala enega od delavcev:

"Ali poznate Poncija Pilata?"

Delavec se obrne proti skupini kolegov in zavpije:

"Ali kdo pozna Poncija Pilata?«

»Zakaj?« se zadere nekdo nazaj.

»Njegova stara mu je prinesla juho!«

Gašper Toman, 8. razred

Novinarji:

Polona Gorše (urednica), Jana Štajdohar, Darija Štajdohar, Maruša Jesih, Mateja Gašperič, Martina Benc, Valentina Metež, Tjaša Šterk, Iva Panjan, Špela Šuštarich, Gašper Toman

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

OŠ Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:

2008/2009

Naklada:

100 izvodov

Cena:

3 evre

Oblikovanje in urejanje:

novinarji + mentorica

Naslovnica:

Polona Gorše, 9. razred